68ste JAARGANG No. 8113 WOENSDAG 14 MAART 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

De Plaatsvervangers

Terwijl zij in een kringetje ronddraaien worden bruggen in West Duitsland ondermijnd

Parijs. — De achtste bijeenkomst van de plaatsvervangers op Dinsdag is de langste geweest tot dusver; zij duurde namelijk vier en een half uur. Een lid van de Britse delegatie verklaarde:

„Wij gaan voor- noch achteruit". Volgens een lid van de Franse delegatie draaide men in een cirkel rond. Er zijn geen nieuwe voorstellen gedaan.

Er is ook geen overeenstemming bereikt over enig punt. De Westerse gedelegeerden poogden Gromyko er van te overtuigen, dat alle punten, waaraan hij belang hechtte, gedekt zijn door het Westerse agendapunt over de oorzaken van de internationale spanning. Gromyko achtte deze zienswijze volkomen onaanvaardbaar.

De Franse afgevaardigde lichtte het Maandag ingediende amendement op de Russische agenda toe, maar betreurde, dat het geneutraliseerd werd door het feit, dat de meningsverschillen over het hoofdthema van de oorzaken van de spanning acuter geworden zijn. De Brit Davis zag hoegenaamd niet in, waarom de conferentie niet zou slagen, als de Sovjet-Russische delegatie haar goede wil toonde. De Amerikaan Jessup was bereid zo veel tijd als nodig is te besteden om succes te bereiken. De Fransman Parodi verklaarde, dat het een grote dag zou zijn, wanneer men de Sovjet-Unie zou kunnen overtuigen, dat haar vrees ongegrond is.

Gromyko vroeg Jessup tweemaal, of hij de Maandag voorgestelde wijziging van het tweede punt van de Russische agenda wilde aanvaarden. De Amerikaanse afgevaardigde vroeg meer tijd om zich te beraden.

Duitse bruggen ondermijnd

Bonn. — Tien afgevaardigden van de rechtse „Duitse Rijkspartij" hebben de Westduitse regering vragen gesteld naar aanleiding van de bewering, dat Amerikaanse genietroepen in 50 bruggen in Beieren gaten zou hebben geboord voor het aanbrengen van springladingen. Zij vragen wat „de regering denkt te doen om te voorkomen, dat het Amerikaanse leger de vernietiging van bruggen voorbereidt in verband met de eventueel te volgen taktiek der verschroeide aarde". Een woordvoerder van de Amerikaanse Hoge Commissie te Frankfort bevestigde, dat voorbereidingen voor een eventuele vernieling van Duitse bruggen gemaakt zijn, waarvoor het leger verantwoordelijk is, doch de uitgaven ervoor moesten door de Hoge Commissie goedgekeurd worden. Het werk is door Duitse aannemers uitgevoerd.

Voorzorgsmaatregelen

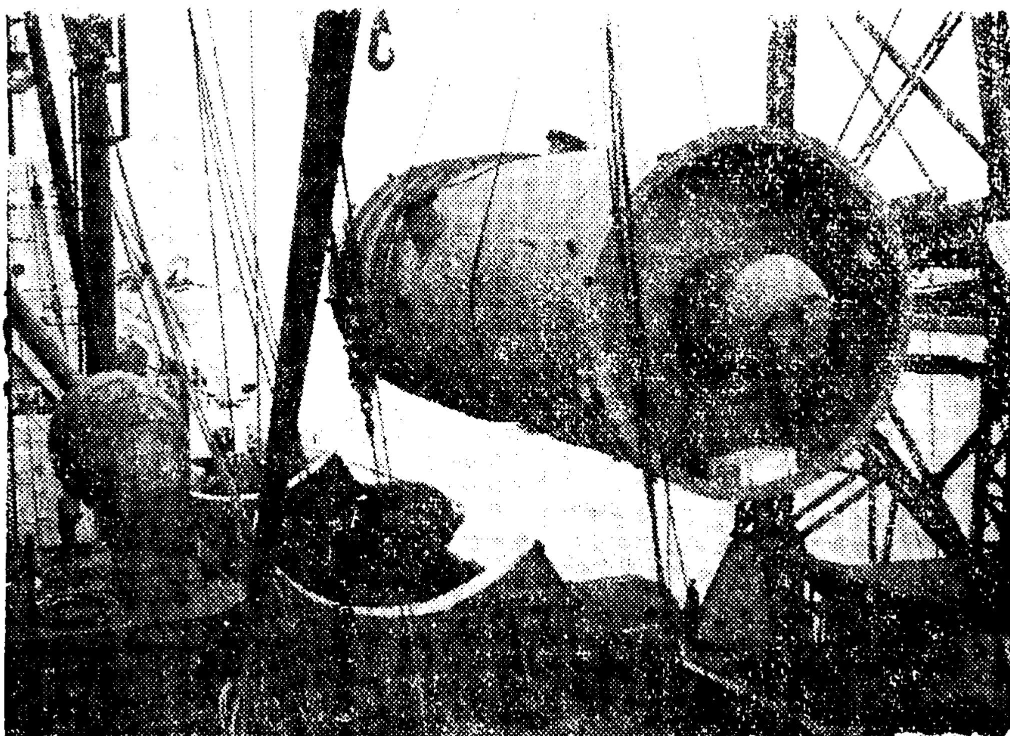
Brussel. — De Belgische regering bereidt momenteel een wetsontwerp voor, op grond waarvan aan de Koning speciale bevoegdheden kunnen worden verleend in geval van oorlog en andere internationale spanningen. De Kamers zouden een deel van haar privileges aan de Koning overdragen en practische maatregelen zullen krachtens Koninklijke Besluit worden getroffen.

De uitdrukking „in geval van oorlog" wordt in het ontwerp verklaard als te betekenen: in geval van een aanval of in geval van gedeeltelijke of volledige mobilisatie. De uitdrukking „andere internationale spanningen" wordt niet nader verklaard, maar in het ontwerp wordt gezegd, dat het parlement bij stemming moet beslissen, of een dergelijke toestand bestaat.

De speciale bevoegdheden, die krachtens het ontwerp aan de Koning worden verleend, zijn o.a. die, welke nodig zijn voor het handhaven van wet en orde, voor de verhoging der militaire contingenten, voor het goed doen functioneren van de voedselleveringen en voor de bescherming van de openbare gezondheid.

Twee aanvallen afgeslagen

Londen. — De Britse Labourregering heeft Dinsdag twee aanvallen van de oppositie in het Lagerhuis afgeslagen. Eerst werd critiek op een van de ontginningsschema's van de regering in Afrika met een meerderheid van acht stemmen afgewezen. Daarna werd een tweede motie met 15 stemmen meerderheid verworpen. Deze veroordeelde een besluit van de door de socialisten beheerste Graafschapsraad van Durham om bij alle leden van het personeel aan te dringen, dat zij zich zullen aansluiten bij een vak- of beroepsvereniging.

FRACTIONNEERKOLOM VOOR CURACAO AAN BOORD VAN SCHIP GEHESEN. — Vrijdagochtend is in de Amsterdamse haven een 120 ton wegende fractionneerkolom — een onderdeel van een fractionneertoren — bestemd voor de olieraffinaderij van de Koninklijke Shell-groep op Curaçao, aan boord gehesen van het 11.000 ton metende turbine stoomschip „Breda" van de K.N.S.M. De fractionneerboten wordt in opdracht van de N. V. Bataafse Petrouleum Maatschappij door Werkspoor gemaakt. De ruwe olie wordt in de fractionneertoren in verschillende fracties verdeeld. Met grote omzichtigheid wordt het 17½ meter lange gevaarte, dat een diameter heeft van 5,4 meter, op speciaal daarvoor geconstrueerde „stoelen" geplaatst.

4 DIVISIES NAAR EUROPA

Washington. — De Amerikaanse Senaatscommissies voor de buitenlandse betrekkingen en voor de strijdkrachten hebben met algemene stemmen het plan van president Truman om nog vier divisies bij de verdedigingsmacht voor West-Europa in te delen, goedgekeurd, behoudens goedkeuring door het Congres. Truman heeft reeds de twee Amerikaanse divisies, die thans in Duitsland zijn, onder het internationale commando van generaal Eisenhower geplaatst.

Atoomfabriek

Washington. — De nieuwe atoomfabrieken, welke in Zuid-Carolina zullen gebouwd worden, zullen dienen voor de vervaardiging van de waterstofbom, zo heeft Gordon Dean, voorzitter van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie, meegedeeld. De bouwkosten zullen 600 millioen dollar bedragen.

Canada helpt

Ottawa. — Canada heeft het plan 165 millioen dollar meer uit te geven voor de versterking van de defensie van de partners in het Atlantisch Pact. Hierdoor zal het bedrag, dat volgens het twee jaren-plan (eindigend 31 Maart 1952) voor dit doel zal besteed worden, tot 260 millioen dollar stijgen. Voor het lopende fiscale, eindigende 31 Maart, heeft de regering 195 millioen dollar voor dergelijke uitgaven uitgetrokken.

Kabinet Queuille vond genade in Nationale Vergadering'

Parijs. — De Franse Nationale Vergadering heeft met 380 tegen 100 stemmen haar goedkeuring gehecht aan het nieuwe kabinet van Henri Queuille.

Egyptisch memorandum

Cairo. — De Egyptische premier heeft meegedeeld, dat de Arabische Liga besloten heeft een memorandum aan de Franse regering te zenden, waarin gevraagd wordt de eisen van het Marokkaanse volk in te willigen.

Recht uit het hart

Cairo. — Dinsdag is aan Koning Faroek een petitie overhandigd, geschreven met het bloed van vier vrouwelijke studenten, waarin gelijke rechten voor de vrouwen geëist worden. De petitie werd aangeboden door 300 leden van de Nationale Vrouwenpartij.

Brits Italiaanse bespreking

Londen. — Ten aanzien van de Brits-Italiaanse besprekingen wordt vernomen, dat Engeland verzekerd heeft nog steeds te staan achter de drie landen-verklaring van 20 Maart 1948 over Triëst.

Adenauer tijdelijk Buitenlandse Zaken

Bonn. — Een officiële woordvoerder der Westduitse regering heeft Dinsdag op een persconferentie meegedeeld, dat de Bondskanselier, dr Adenauer, „tijdelijk" tevens zal optreden als de Westduitse minister van buitenlandse zaken, hetgeen zal duren, totdat West-Duitsland volledig souverein is. Zijn benoeming wordt officieel, wanneer deze door president Heuss getekend is. Er zal spoedig een Westduits ministerie van buitenlandse zaken gevormd worden onder leiding van prof. Hallstein, de leider van de Westduitse delegatie bij de onderhandelingen te Parijs over het plan-Schuman en het voorstel van Pleven om een verenigd Europees leger te vormen.

GOUVERNEUR PETERS AANVAARDT MINISTERS-ZETEL

Het bericht dat in Haagse politieke kringen verluidde, als zou de gouverneur der Nederlandse Antillen, Z. Exc. Ir L. A. H. Peters zijn aangezocht voor de portefeuille van Minuor in het nieuwe kabinet is juist, aldus deelt het ANP mede.

Voorts verneemt het ANP te Willemstad, dat de Gouverneur deze post heeft aanvaard. Hij zal zich omstreeks Pasen naar Nederland begeven.

Rust in Barcelona onder hoede van politie en leger teruggekeerd

Barcelona. — Sinds Maandag is de politie in Barcelona de wijken aan het naspeuren, waar zich gewoonlijk verdachte personen ophouden. Voetgangers moesten zich op straat legitimeren. Woensdagmorgen vroeg was het rustig in de stad. De politie blijft patrouilleren.

De Spaanse regering heeft Dinsdag vier oorlogsschepen naar Barcelona gezonden en strenge maatregelen aangekondigd om herhaling van de gebeurtenissen van Maandag te voorkomen. De werkgevers hebben opdracht gekregen onmiddellijk alle arbeiders te ontslaan, die in verband met de staking zijn gearresteerd. De oorsprong en de beweegreden van de staking blijven een raadsel. Het aanvankelijke succes heeft echter een diepe indruk achtergelaten, aldus Reuter.

De Franse socialistische partij heeft Dinsdagavond een verklaring uitgegeven, waarin de arbeiders van Barcelona, die „als één man opstonden tegen het Franco-regiem van armoede en onderdrukking", worden geïukgewenst. Joseph Irla, het hoofd van de Catalaanse regering in ballingschap, heeft een telegram gezonden aan Trygve Lie, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties. Hij zegt daarin nog steeds te hopen, dat de Verenigde Naties zullen begrijpen, dat Spanje het regiem van Franco niet langer kan steunen en al het mogelijke zal doen om een democratisch regiem te vestigen.

Koreaanse Campagne

"Tarzan"-bommen zoeken hun doelen

Korea. — De Verbonden Troepen hebben Dinsdag langs het gehele front haar langzame opmars voortgezet. Er was weinig of geen contact met de tegenstander. Aan de Oostkust zijn de Zuidkoreanen de 38ste breedtegraad tot op 11 km. genaderd.

De Chinese regering heeft de arbeiders en boeren in China belast meer steun te verlenen aan de vrijwilligerseenheden in Korea en het Noord-Koreaanse leger, aldus radio-Peking. De radio maakte bekend, dat Chinese zakenlieden in Indonesië ruim 31.000 gulden voor hulpverlening aan Noord-Korea hebben geschonken.

Tarzan-bommen

Tokio. — De Amerikaanse luchtmacht heeft in Korea met succes een beperkt aantal bestuurbare „Tarzan"-bommen gebruikt, die 8 meter lang zijn en circa zes ton wegen. De bommen werden uitgeworpen op grote bruggen, die alle vernield werden. De bemanningen van de bommenwerpers verklaarden, dat zij goede controle op de bommen hebben.

Kasjmir

New Delhi. — „Elke aanval op Kasjmir zal beschouwd worden als een aanval op India", aldus verklaarde Nehroe, de minister-president en minister van buitenlandse zaken van India, op een persconferentie. De bevolking van Kasjmir moet over haar eigen toekomst beslissen en wij zullen ons aan die beslissing houden", aldus Nehroe, „maar wij kunnen niet toestaan, dat troepen van welke aard ook Kasjmir betreden". Sprekende over Tibet zei Nehroe, dat vertegenwoordigers van de Dalai Lama op weg naar Peking zijn. Voorts waarschuwde Nehroe op de persconferentie tegen het op grote schaal gebruiken van de atoombom.

Recht tot het hart

— Wie altijd in vrede wil leven, moet doof, stom en blind zijn.

het nieuws van vandaag

Als een bliksemflits uit de heldere hemel sloeg het nieuws in op Curaçaose bodem: de heer M. P. Gorsira, thans Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland, werd met ingang van 15 April a.s. benoemd tot gezaghebber van Curaçao.

Reeds eerder was er natuurlijk een gezoem in de lucht, dat nieuws van dien aard als gerucht bevatte. Maar het was een gezoem, waaraan niemand zoveel aandacht schonk, of het officiële bericht had nog de uitwerking van een bliksem inslag.

Dit abrupt karakter had het bericht natuurlijk voornamelijk, omdat het een benoeming bracht, die door de Kroon gedaan wordt zonder de Regerings- of eilandsraad er over te horen.

Op 21 Februari j.l. schreven wij in ons Nieuws van Vandaag, dat wij het noodzakelijk achtten om aan de hoogste autoriteit van onze eilanden een zo krachtig mogelijk gezag te verlenen, een gezag, dat ten dien einde vrij zou moeten blijven van het politiek geharrewar voortkomend uit een benoeming, waarin de de volksvertegenwoordiging en dus de partijen met hun partij politiek een wettelijk gegarandeerde rol zouden spelen.

Wij gaven daarom als ons standpunt te kennen, dat noch een benoeming *„in overleg met de Landsregering*, gelijk de Staten oorspronkelijk wilden, noch een benoeming *„na de Landsregering en de eilandsraad gehoord te hebben"*, hetwelk zij later voorstelden, opportuun zou zijn, omdat wij de politieke practijk van onze eilanden langzamerhand wel voldoende kennen, om te beseffen, dat deze twee staatsrechtelijk geheel verschillende procedures de facto niet veel verschil zouden maken.

Onze gezaghebber

Wij schreven echter ook, dat de Regering uitdrukkelijk in de wet zou moeten opnemen, dat de benoeming „bij voorkeur" gedaan zou worden uit ingezetenen der Nederlandse Antillen, en dat zulk een bepaling zou moeten impliceren, *„dat uiteraard overleg met locale instanties noodzakelijk zal zijn, om aan deze wetsbepaling gevolg te kunnen geven"*.

Al vonden wij dus het wettelijk vastleggen van enig overleg niet opportuun, wij achtten het voor de goede verstandhouding wederzijds wel gewenst, dat er een zeker contact met Antillaanse instanties zou worden opgenomen. Dit voorkomt immers een nadeel, dat juist tegenovergesteld is aan het „politiek geharrewar", dat wij aan deze zijde vreesden, n.l. dat de functie „onderhands" verhandeld wordt, althans dat de indruk daarvan naar buiten vermeden wordt, met alle minder gunstige gevolgen van dien.

Wij vragen ons dan ook af, waarom er b.v. zelfs geen gelegenheid tot sollicitatie geboden werd aan gegadigden, die daarvoor in aanmerking komen. Dit zou de kwestie van de benoeming onmiddellijk op een objectiever, en daarmee meer bevredigende, basis gebracht hebben. Nu viel de benoeming als een bliksemflits uit de hemel en deze minder tactische wijze van afwikkelen kan, dunkt ons, moeilijk nalaten, onnodige beroering te wekken, hetgeen wij betreuren.

Koreaanse Brief

Ondanks dreigende dood zingen wij, omdat we leven

door W. Dussel 1e Lt.

„Onze commandant, onze dominee en nog vijftien gesneuveld, tientallen gewond, vele auto's en nog veel meer persoonlijke uitrusting en eigendommen zijn wij kwijt geraakt in de dagen van Hoengson en Monzan. De meesten hebben alleen nog dat, wat zij aan hebben — en dit is vuil, kapot, en nu, vandaag, nat. Want het is gaan regenen, het eerste teken van een naderende lente. Bij het vallen van de eerste druppels hebben we elkaar aangekeken zonder iets te zeggen. Maar onze ogen zeiden genoeg: weg sneeuw, weg bittere kou, weg keiharde grond, waarin we met onze houwelen onze „fox holes" moesten hakken.

Regen maakt modder

De regen is gekomen en wij zijn er zeker van, dat Pluvius in dit land van grote tegenstellingen een nieuwe grote moeilijkheid zal vormen. Eén dag regen veroorzaakte een watersnood op de smalle gevaarlijke bergwegen, één dag regen veranderde valleien in meren, wegen is moddermassa's, waar elke truck zich grommend en stutterend en glijdend een weg moet zoeken.

Ja, onze trucks, want.... we zijn weer „gemoved". Eindelijk,

"....IN DIT LAND VAN GROTE TEGENSTELLINGEN — veroorzaakte één dag regen een waternood op de smalle, gevaarlijke bergwegen, één dag regen veranderde valleien in meren, wegen in moddermass's, waarin elke truck zich grommend en stutterend en glijdend een weg moet zoeken...."

eindelijk hopen we wat rust te zullen vinden, enige mijlen achter de lijn. Rust en warmte hebben de mannen nodig na al die dagen en weken van spanning. Die dagen, die niemand ooit zal vergeten, rust en warmte hebben ze nodig. Maar helaas behoort het bijna tot de onmogelijkheden.

„Rust

Twee dagen van die zogenaamde „rust" hebben we al gehad, enkele mijlen achter de lijn in een verlaten kampong, waar de artillerie dag en nacht heeft staan donderen. Hier was de rust. De rust in de kou, de rust in vuile kleren, late maaltijden, die van heinde en ver moesten worden aangevoerd. De rust ook temidden van geruchten, die hardnekkig zeiden, „dat we weer gauw naar voren zouden gaan". Maar de zon scheen. De zon, die warmte gaf, waarin je je weer even kon koesteren. Een vuur, waaromheen je kon zitten. Een paar oude borden of de schaal van de een of andere vrucht, waaruit je kon eten. Een paar brieven van thuis, gebracht door een facteur, die er een dag en een nacht mee onderweg is geweest.

Omdat wij leven

Wat kan een mens rijk zijn. Rijk met de zon, rijk met wat droog stro, rijker dan rijk met een paar brieven. Een er is weer gezongen met hele koren tegelijk, dat het schalde tegen de bergen. Een dan zegt u: „Wat zeggen jullie, zingen? Zingen jullie nu? Met die gesneuvelde kameraden, met al die gewonden?" Het antwoord is: Ja, wij zingen, wij moeten wel zingen om er door heen te komen, om ons zelf voort te duwen door de grote moeilijkheden van deze dagen. Vraag de soldaten, waarom zij zingen, waarom zij vrolijk zijn, en ze zullen antwoorden: omdat wij leven. Zo is het. Zij juichen en lachen weer, zij vertellen weer grappen en steken de draak met alles, ook al schreit het hart om hen, die wij verloren.

Grote sterke kerels kijken je aan als je ze een paar velletjes postpapier geeft en een goedkope ball point pen. En in hun gescheurde vuile kleren en met ruwe en vuile handen schrijven ze naar de ouders van de gesneuvelde vrienden en dan een briefje naar huis:

„Alles o.k.; maak je niet ongerust". De brieven zijn naar huis gegaan met de trucks, die naar voren gingen. Want het gerucht was: we waren weer nodig. Weer naar voren, weer in de „fox holes", weer dagen van onafgebroken, ja zelfs versterkte waakzaamheid.

„Alarm!"

Op een van die nachten kwam het bericht: „Alarm. Er is paardengetrappel gehoord en hoorngeschal en er is gepraat in het voorterrein". De harten hebben weer sneller geklopt, de spanning is weer gestegen. Het wapen werd in de hand genomen, klaar om te schieten. Een half uur heeft de grote spanning geduurd vóór de geruststelling kwam: „Alles veilig. Het was een loslopend paard; het hoorngeschal kwam van een autoclaxon in de verte en het gepraat van een ROK-patrouille in het voorterrein. Ze hebben ons van tevoren niet gewaarschuwd". En zo konden we dus weer gaan slapen. Slapen noemen we dat, met alles aan op de grond liggen, met de ogen en oren als het ware open, geweer en handgranaat in de onmiddellijke nabijheid, zo niet in de slaapzak. Want oh, wij hebben zoveel geleerd! Ik heb het gevraagd aan officieren en manschappen: „Wat denken jullie van de nacht...." En dan zeiden ze dit: „De nacht is het ergste wat er bestaat tegenwoordig. De dag komt als een verlossing, want dan kun je slapen. 's Nachts kijk je op je horloge. Twee uur: wat kan er nog veel gebeuren. Ze kunnen nog komen. Je hoort elk geluid, je luistert in je slaap en je kijkt in de duisternis. Als er tegen dageraad niets is gebeurd, kijken we elkaar aan en weten we dan genoeg, gelukkig, het is weer dag! Vandaag is er weer licht en misschien zon".

De dapperen

Zo is de mens. Zo zijt gij en zo zijn wij. De dapperen, die hier vechten op leven en dood, de kerels, die geen duimbreed wijken zonder uitdrukkelijke opdracht, die elkaar meesleepten uit de hel van Hoengsong en Monzan.

Nu zijn zij weer op rust, sedert gisteren. Bijna 12 uren lang hebben zij op veelal open trucks in een stromende regen gezeten, alvorens zij op de plaats van bestemming aankwamen. Op rust, op rust in een stel gebouwen zonder een raam of deur, zonder een kachel, zonder schoon of droog goed, kaal en berooid, maar de humor laat ons nog niet in de steek. Want nog maken ze grappen over onze „voorraad" trucks, over onze „enorme hoeveelheid bagage", over het feit, dat ze op de order „we gaan moven" slechts behoeven op te staan en te zeggen: „Klaar voor vertrek, sergeant".

Oh Nederland, oh volk, wat kunt ge trots zijn zulke mannen hier te hebben!"

VERLOOFD:

Toos van Leeuwen

en

Joop Schouten

13 Maart '51

De Heer en Mevrouw

H. J. E. de Leeuw—de Leon

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Morela Ramira

11 Maart 1951

CURACAO

TELEGRAAF SERVICE

Een telegrafist, die werkzaam was in de Bedrijfscentrale, zag vanuit zijn post, dat een jongen bezig was met de richtingwijzers van de auto's te vernielen. De volgende dag kwam de recherche op het kantoor en hield een oogje in het zeil. Laat nu die jongen weer ten tonele verschijnen om zijn snood bedrijf voort te zetten. Hij kreeg geen kans, de recherche greep hem in zijn nekvel.

UITSPRAKEN

Hedenmorgen werd uitspraak gedaan in de zaak tegen de gewezen HBU employé Dorren. Op een eis van 1½ jaar luidde de uitspraak 9 maanden.

Jongenotter, die in Venezuela in dienstbetrekking bij een aannemersfirma een bedrag van 20.000 Bolivar heeft verduisterd, kreeg 5 maanden met aftrek.

IN HET KORT

De temperaturen waren 28,5 en 23,2 resp. 78,2 en 73.8 F. Er waren gisteren 4 lichte aanrijdingen en vanmorgen twee. Twee personen kregen een proces verbaal wegens verkeerd parkeren en gevaarlijk rijden. Vader en zoon leefden in onmin en doordat de zoon de vader bedreigde werd er assistentie gevraagd. Een politieagent raakte in handgemeen met de zoon, die later naar de wacht werd overgebracht. Proces verbaal terzake het plegen van wederspannigheid volgde. Een politieagent zag vannacht tegen kwart voor één een auto met razende snelheid de Theaterstraat inrijden. Even later hoorde hij een klap en zag hij blauwe flitsen. De lichtmast was n.l. aangereden. De schade is ernstig. Een vrouw had een paar slippers gestolen uit een winkel, doch werd betrapt. Zij smeerde hem en liet van angst haar tas en slippers achter. In de tas zat een groot geldsbedrag. De vrouw M werd verhoord en heengezonden. Gistermiddag tegen kwart over vieren reed op de weg Pannekoek Dokterstuin een truck, waarin de achterklep een man gezeten was. De man viel er af en werd tien meter over de straatweg gesleurd. De man liep een schedelbasis fractuur op. Na doktershulp werd hij per ambulance naar het Hospitaal vervoerd. Op de weg van S. Rosa, ter hoogte van La Campana, stak een jongen plotseling de rijweg ver. Hij liep een hoofdwonde op. Na verbonden te zijn werd hij naar huis gezonden.

KABEL CURACAO S. DOMINGO

Santo Domingo zal binnenkort met een grote zware kabel verbonden worden met Curaçao. Straks zal een kabel boot uit Engeland een kabel spannen — onder het wateroppervlak — van Ciudad Trujillo naar Curaçao. Honderden kilometers kabel, die op de zeebodem zullen rusten. Het betreft hier de kabel, die de „All American Cables" zal aanleggen van Santo Domingo naar Curaçao voor haar telegrafische verbindingen te onderhouden.

De oude kabel n.l. is hier en daar wat kapot gegaan en nu gaat men een splinternieuwe kabel aanleggen. Het is hier een kostbaar werk, dat enkele tienduizend dollars zal kosten. De kabels komen uit Engeland, een speciale kabel boot zal de kabel leggen.

TELEFOON.

Het aantal publieke telefooncellen is weer met een vermeerderd. Op Banda Abao, zo zagen wij, is men druk bezig met de aanleg van een nieuwe publieke telefooncel, die deze week nog in gebruik zal kunnen worden genomen. De cel is opgesteld op Terra Corra ter hoogte van de woning van de boswachter Fabias.

WIE WORDT VERTEGENWOORDIGER DER NED. ANTILLEN?

Nu de heer Gorsira benoemd is tot gezaghebber, is de functie van Vertegenwoordiger der Ned. Antillen vacant. Naar wij vernemen werd mr N. Debrot voor deze functie gepolst. Mr N. Debrot kon ten aanzien van een eventuele aanvaarding van deze functie geen verdere mededelingen verstrekken. Tal van factoren houden verband met het al dan niet aanvaarden van een eventuele benoeming.

BATO BOUWT.

De Directeur van Openbare Werken deelt ons in aansluiting op het door ons reeds eerder bericht van de inschrijving voor de bouw van de 1000 m2 grote loods c.a. voor de in aanbouw zijnde haven in het Schottegat, nog het volgende mee:

Van de 10 inschrijvers hadden 6, in verband met de gespannen internationale verhouding en de daarmee verband houdende tendenz tot prijsverhoging, bepaalde voorwaarden gesteld betreffende verrekening van prijzen der materialen en vrachten en enkele tevens van de lonen.

Deze inschrijvingen zijn terzijde gelegd en het werk is gegund aan de laagste der overige vier, n.l. de N.V. Nederlandse Beton Mij. „Bato".

JAARVERSLAG VAN „ONZE VLOOT".

De financiële positie van onze Afdeling geeft reden tot tevredenheid. Boeken en bescheiden van de Penningmeester werden gecontroleerd en accoord bevonden. De contributie inning verliep vlotter dan voorheen, aldus werd medegedeeld op de Jaarvergadering van „Onze Vloot".

De activiteit strekte zich uit tot verzorging met lectuur van hospitaalpatiënten, houden van picnics in samenwerking met de Zeemanshuizen, aanbieden van boordbibliotheken aan Hr. Ms. „Willem van der Zaan", „Van Speyck" en de Basis Parera, verzonden van Niwin pakketten aan de Marine in Indonesië, verspreiding van „Karel Doorman"platen aan alle scholen in de Nederlandse Antillen, alsook speciale zakagenda's aan het onderwijzend personeel, houden van lezingen voor leden en genodigden, financiële steun bij Kerstviering, organiseren van filmavonden (Asiento, Scherpenheuvel, Basis Parera en Roxy Theater.

Een unieke, gala-avond werd gegeven in het Roxy Theater, waar 900 officieren en opvarenden van het smaldeel, dat hier aanvang 1950 in de Antilliaanse wateren oefende, onze gasten waren. Z.K.H. Prins Bernard, Z.E. de Gouverneur en commanderende officieren van Hr. Ms. schepen woonden deze avond bij. Honderden marinemannen vonden „open huis" bij velen onzer leden en bewaren nog steeds de beste herinneringen aan ons gastvrij eiland.

De Schout bij Nacht, commandant van het smaldeel, deed in gastvrijheid echter niet onder en nodigde onze leden tot een vaaroefentocht met Hr. Ms. „Karel Doorman". Deze onvergetelijke, tocht vond 30 Maart plaats.

Tenslotte wat de samenstelling van het bestuur betreft: de vacature ontstaan door het bedanken van de heer J. C. Nieuwenhuyzen werd vervuld door de heer J. J. A. W. Proosdij, terwijl de heer Th. Steensma voortaan de functie van 1e Secr. op zich zal nemen.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Port Victor van Christobal naar Londen, *Paparo* van Maracaibo, *Gulfspray* van Aruba naar S. Martha, *Santa Rosa* van New York naar La Guaira, *Sonar* naar Kingston, *S. Judas Tadeo* naar Baranquilla, *Coreano* naar P. Cortez, *Haarlem* naar Aruba en *Enid* van P. Cabello.

"Samson en Delilah" werd een groots romantisch filmwerk

De Amerikaanse filmindustrie heeft zich met al zijn techniek en onuitputtelijke dollarsreserves geworpen op een Bijbels verhaal, dat als onderwerp moest dienen voor een nieuwe film. De figuren van de krachtpatser Samson en de vrouw, die hem tenslotte verleidde, Delilah, waren uitermate geschikte personen om het verwende Amerikaanse filmpubliek eens iets beklemmends voor te zetten en te laten zien, waartoe men in staat is.

Het Oude Testament baarde de filmmagnaten al geen moeilijkheden. Waar het oorspronkelijke verhaal uit de het Oude Testament, met zo veel nauwkeurigheid in Richteren, Hoofdst 13 t/m 16 beschreven, zich niet zo direct voor verfilming leendé, kwam Cecil B. de Mille's als een moderne Richteren tussenbeide en gaf het verhaal een meer filmisch wending. Hiermede hebben wij dus niets anders willen zeggen dan, dat de film in kleuren „Samson en Delilah" wel de Bijbelse figuur Samson over heeft genomen, doch de rest van het gebeuren rondom door deze door God gezondene afgezant rustig in het Oude Testament heeft laten zitten. En zo werd Samson en Delilah meer een groots opgezet liefdesverhaal van twee mensen, dan een Bijbels verhaal in de ware zin van het woord.

Samson's eerste bruid werd niet gedood door een speer, het Bijbels verhaal leert ons, dat zij door de Filistijnen zelf werd omgebracht, evenals haar oude vader, terwijl Delilah, die bij het leeuwengevecht al aanwezig is, feitelijk veel later als de verleidster optrad. Men heeft hier voor het gemak — en terwille van de spanning — maar twee verschillende figuren in één (Delilah) verenigd.

Tot nu toe spant deze film wat opzet betreft wel de kroon. Hier zijn de kapitalen gebruikt om een dergelijk machtig werk op te zetten. Want machtig is dit filmwerk zeker. Het is een uitgebalanceerde rolprent geworden van menselijke feilen, sluwe geslepenheid en intrigues.

Het is de vrouw, die Samson verleidt en zijn blindheid veroorzaakt. Volgens deze film is het echter weer diezelfde vrouw, die Samson in de gelegenheid stelt zijn wraak op de Filistijnen te koelen door hem op het feest, tere van de god Dagan, te leiden tussen de beide pilaren, die hij dan opzij schuift met als gevolg, dat onder donderend geweld de tempel in elkaar zakt. Dit is de slot apotheose van de film, waarnaar de toeschouwer van den beginne af op zit te wachten. Want wie Samson zegt, zegt instorting van de tempel.

Om de verdiensten van de film te vermelden. Zij zijn deze. „Samson en Delilah" is een ongemeen boeiende romantische film, opgenomen in prachtige kleuren, waarin intrigue, menselijke hartstocht, haat en liefde als belangrijkste ingredienten dienen.

Toen was de wereld al even verdorven, als zij nu is. Trokken vroeger de ruwe krijgslieden niet door de dorpen om te roven en te schatten als vergelding voor hetgeen Samson aanrichtte, was de koning in die tijd niet een met macht en machtswellust beklede en gevulde despoot?

Het recente verleden leerde ons al niet anders en ook de despoten zijn uit ons wereldje nog niet verdwenen. Het enige verschil is wel, dat men vroeger anders gekleed ging dan nu, dat men vroeger in de techniek niet zo ver ontwikkeld was, men kende er geen atoombommen en waterstofbommen. Maar toch zal de bezoeker aan deze intens spannende film bij zich zelf kunnen zeggen: Neen, er is niets nieuws onder de zon.

SAMSON EN DELILAH.

Deze film — voor een verslag zie elders in dit blad — draait in Cinelandia op de volgende avonden, n.l. Donderdagavond (15 Maart) t/m Maandagavond (19 Maart) en waarschijnlijk ook nog Dinsdagavond d.a.v.

In verband met de lange speelduur van de film (± 2 uur) is er slechts één voorstelling, n.l. om 8 uur. De prijzen der plaatsen zijn resp. f 2.— en f 1.25.

Balkan nog steeds kruitvat van Europa

Amerikaanse diplomaten achten kans op oorlog in 1951 gering

Communisten hebben nog te veel belang bij rust

De vraag, of een derde wereldoorlog vroeg of laat zal uitbreken, houdt in de gehele wereld de gemoederen bezig. De ogen van vele millioenen mensen zijn gericht op Moskou, want daar en daar alleen ligt de beslissing.

Het is in dit verband van belang op ruime wijze kennis te nemen van de besprekingen, die dezer dagen zijn gevoerd tussen de Amerikaanse diplomaten, die hun standplaats hebben in de landen achter het ijzeren gordijn. De vertegenwoordigers van de Verenigde Staten in de Sovjet-Unie, Polen, Tsjechoslowakije, Hongarije en Roemenië kwamen in Parijs bijeen, waar zij over hun bevindingen rapport uitbrachten aan de Amerikaanse onderminister van Buitenlandse Zaken voor Europese kwesties, George W. Perkins. De heer Perkins, die thans in Belgrado vertoeft, zal straks naar Washington terugkeren met de overtuiging, hem bijgebracht door zijn diplomaten, dat een oorlog in de naaste toekomst onwaarschijnlijk is.

Joegoslavië in het brandpunt

Natuurlijk hebben de Amerikaanse vertegenwoordigers dit optimistische standpunt met de feiten moeten toelichten. Zij hebben dit uitvoerig en met kennis van zaken gedaan. Aan de hand van artikelen in de „New York Herald Tribune" en de „Monde" zullen wij trachten de door de diplomaten der Ver. Staten aangevoerde opmerkingen zo getrouw mogelijk weer te geven.

Eensgezind waren zij de mening toegedaan, dat wanneer er een oorlog in Europa zou losbarsten, deze uitsluitend een gevolg zou zijn van een aanval der Russische satellietlanden op Joegoslavië. Het is een feit, dat deze satellieten hun bewapening de laatste tijd aanzienlijk hebben opgevoerd. Men mag gerust aannemen, dat de legers en grenswachten van Hongarije, Roemenië en Bulgarije, landen die aan Joegoslavië grenzen, tweemaal zo groot zijn als is toegestaan in de vredesverdragen van 1947.

Samen hebben zij ongeveer 600.000 man onder de wapenen, terwijl de schattingen voor Polen en Tsjechoslowakije respectievelijk 180.000 en 130.000 man belopen. De strijdmachten van de Sovjet-Unie zelf belopen 4.050.000 man, van wie 2.500.000 bij de luchtmacht en 400.000 bij de speciale veiligheidstroepen. Dit ziet er inderdaad zeer gevaarlijk uit, des te gevaarlijker wanneer men weet, dat Joegoslavië gebrek heeft aan modern oorlogsmaterieel en daarom een beroep op de Amerikaanse regering heeft gedaan

Waarom niet?

Dat de diplomaten der Ver. Staten desalniettemin geen aanval op Joegoslavië verwachten, motiveren zij als volgt:

In de eerste plaats, zo beweren zij, kan men de gevechtswaarde van de satelliet-legers niet hoog aanslaan. Het moreel is niet goed. Een van de diplomaten formuleerde het als volgt: „Zij zouden hard vechten om hun haardsteden te beschermen, maar in een aanvalsleger zouden zij waarschijnlijk slechts als ruimtevulling dienst doen". Hoewel hun militaire uitrusting vrij goed wordt genoemd, wordt veel er van door het Sovjet leger als verouderd beschouwd.

Daarbij komt, dat de satelliet-legers verzwakt zijn door politieke zuiveringen. In sommige van deze legers zijn de vooroorlogse officieren onlangs weggewerkt, in andere is het zuiveringsproces nog in volle gang. De structuur van deze legers is niet stabiel als gevolg van deze veranderingen, vooral daar de vooroorlogse officieren vaak zijn vervangen door lieden die meer verstand van politiek dan van militaire strategie hebben.

In de tweede plaats, aldus deze Amerikaanse diplomaten, zou een oorlog deze lente of zomer de oogsten, waarnaar reikhalzend wordt uitgezien, vernietigen. De Balkan-landen hebben het vorig jaar geleden onder een enorme droogte. Vooral aan aardappelen en graan heerste veel gebrek. De graanvooruitzichten voor 1951 zijn goed, maar, zo oordeelt men, de communistische leiders zouden liever zien dat de rantsoeneringsmaatregelen kunnen worden opgeheven en de prijzen verlaagd dan zich te storten in een militair avontuur, waarvan de uitkomst niet vaststaat.

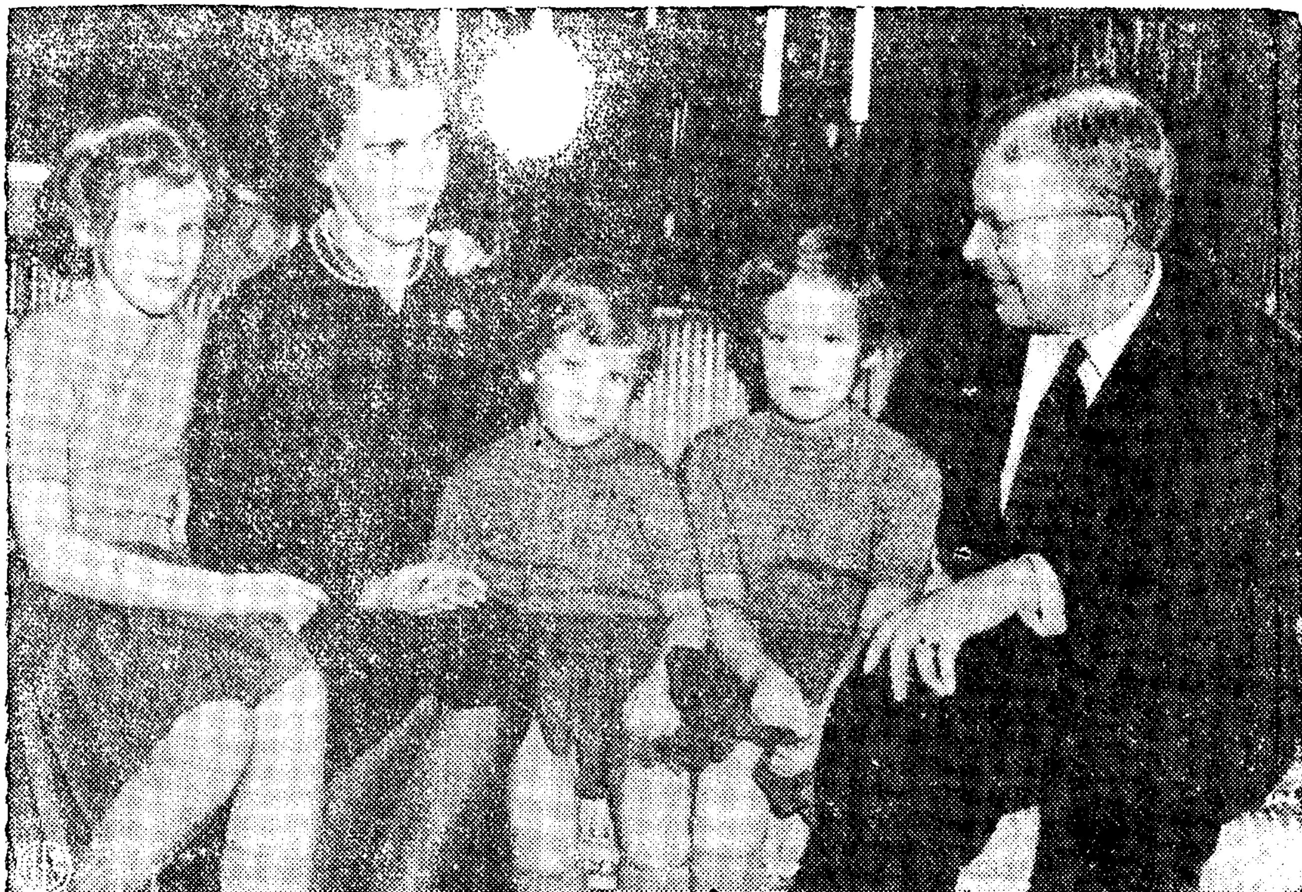
Daarbij komt, dat de apathie onder de boeren groeiende is. Vaak moesten soldaten gestuurd worden naar de landbouwgebieden om protestacties der boeren de kop in te drukken.

In de derde plaats is ook de industrie der Oosteuropese landen veel te weinig met de Westerse industrie op oorlogspeil. Over de uitvoering der verschillende plannen tot opvoering van de industriële kracht zijn de communistische leiders weinig tevreden.

x x x

De conclusie der Amerikaanse diplomaten is dan ook de volgende: Vrede en een goede oogst in 1951 zullen de communistische leiders de beste kans geven om de steun te winnen van de bevolking, waarnaar zij ijverig streven. Zien zij kans de rantsoenering op te heffen en de prijzen te drukken, dan zal dit streven wellicht met succes worden bekroond. Daarom, aldus deze diplomaten, is de kans op een oorlog in 1951 gering.

(Het Parool)

DEENSE KONINKLIJKE GASTEN IN STOCKHOLM. — De Deense koningin Ingrid en haar dochters brengen een bezoek aan haar vader, Koning Gustaaf VI van Zweden. De Prinsesjes zijn: (van links naar rechts) Prinses Margrethe; prinses Anne-Marie; en Prinses Benedikte.

West Duitsland ziet met zorg naar de Plaatsvervangers in Parijs.

De herziening van het voor West-Duitsland geldende bezettingsstatuut wordt ook in West-Duitsland overschaduwd door de Parijse voor-conferentie.

De verzachting van het statuut brengt in regeringskringen generlei enthousiasme teweeg, ondanks het feit, dat Duitsland erdoor in staat zal worden gesteld een eigen ministerie van buitenlandse zaken en een nog beperkte diplomatieke dienst in te richten. De algemene instelling in Duitsland tegenover deze ingrijpende wijziging is, dat zij slechts wordt beschouwd als een te lang vertraagde stap, die eigenlijk reeds door de ontwikkeling is achterhaald.

Zij eisen meer

Men acht hier, sedert de Duitse militaire bijdrage in het geding is, het tijdstip gekomen om het statuut als geheel en als beginsel te breken.

Ook in geallieerde kringen hier wordt er de nadruk op gelegd, dat de betekenis dezer verzachting voornamelijk ligt in de omstandigheid, dat zij ontwikkelingskansen opent in de sedert enige tijd door kanselier Adenauer geëiste richting, namelijk de basering van de bezetting op een tweezijdig verdedigingsverdrag.

De thans in te voeren wijzigingen stellen de Duitse regering in de gelegenheid een eigen wetgeving op te bouwen ter vervanging van een aantal geldende geallieerde wetten. Slechts, wanneer deze onderbouw geschapen is, kan naar geallieerde opvatting de volgende stap naar Duitsland volledige souvereiniteit worden ondernomen.

Gelijdelijke ontwikkeling

De verwezenlijking van de thans toegestane verzachting zal eveneens volgens welingelichte kringen te Bonn nog enige tijd vorderen.

Het ligt allerminst in de bedoeling der regering nu ook terstond met een ministerie van buitenlandse zaken voor de dag te komen. Veeleer wil men aansturen op een geleidelijke ontwikkeling uit het thans bestaande bureau voor buitenlandse aangelegenheden Zodoende zou het nog geruime tijd kunnen duren, vooraleer deze uitbreiding gerealiseerd is. Daarmee zou ook de in de regerinscoalitie zo veel omstreden vraag wie minister van buitenlandse zaken zal worden, verschoven worden. Tot dusverre heeft kanselier Adenauer nog geen neiging getoond het buitenlandse bewind uit eigen handen te geven en men neemt in ingewijde kringen aan, dat hij dit standpunt ook in de toekomst zal handhaven.

Bezorgd over Amerika

Zoals al opgemerkt, wordt de belangstelling voor de wijziging overschaduwd door de conferentie te Parijs. Dit te meer, daar de eerste Duitse berichten uit Parijs ervan spreken, dat van de Amerikaanse delegatie ter conferentie een meer tegemoetkomender houding kan worden verwacht dan aanvankelijk werd aangenomen. Deze berichten stemmen overeen met hetgeen in Amerikaanse kringen in Frankfort verluidt over de Amerikaanse houding.

Het valt op, dat in deze kringen wordt opgemerkt, dat een vereniging en ontruiming van Duitsland niet behoeft te betekenen, dat de Amerikanen geheel Europa zouden verlaten. Amerika heeft volgens deze Amerikaanse opvatting geen belang bij een verenigd en machteloos Duitsland. Het zou daarom: zolang geen algemene overeenstemming over beperking der bewapening kan worden verkregen, eventueel aan de Westelijke Duitse grens met het geweer aan de voet moeten blijven staan.

Deze opvatting van Amerikaanse zijde staat tegenover de door de Westduitse kanselier uitgesproken overtuiging, dat een neutralisering van Duitsland grote gevaren zou scheppen, daar zij de aftocht der Amerikaanse troepen uit Europa zou betekenen. Het wordt in Frankfort voorts niet uitgesloten geacht, dat de Amerikanen in dit stadium het moeilijke punt der Oost-duitse grens niet zullen aansnijden, daar zulk een handelwijze de kans op een werkelijk overleg ten sterkste zou verminderen.

In geallieerde kringen zou men het er voorts over eens zijn, dat het begin van een hereniging slechts door vrije verkiezingen zou kunnen tot stand komen.

„Duitsland offerlam"

In Duitse commentaren wordt niet de vrees verborgen, dat de geallieerden te eniger tijd zouden kunnen besluiten tot een accoord op Duitse kosten, of, zoals het heet, „met Duitsland als offerlam".

In dit verband wordt hier nog eens herinnerd aan Adenauers verklaring, dat Bonn de besluiten slechts zal kunnen erkennen, als zij met het Duitse belang overeenstemming. Over de vraag, of een neutralisering van Duitsland een Duits belang zou zijn, blijven de meningen hier echter nog sterk verdeeld, zoals de persdienst van Adenauers partij nog eens met leedwezen heeft opgemerkt.

Aesthetisch geweten

Op een prachtige voorjaarsdag zoefde een cabriolet met een snelheid van 120 km/u over „New York's Scenic Taconic Parkway", toen er een gemotoriseerde agent aan kwam rijden en de auto dwong te stoppen. Voordat de bestuurder nog een woord kon uitbrengen, werd hij als volgt toegesproken:

„Ongeveer een mijl terug passeerde u links een groot open veld, bedekt met roodbruine bloemen. Hebt u dat gezien?"

„???", antwoordde de automobilist.

„Ja of Neen?"

„Nee," gaf de man toe.

Toen wees de agent in de verte: „Kijk! Hebt u daar dan onder het voorbijrijden die prachtige heuvels gezien, die als uit de rivier schenen op te rijzen?"

„Nee ....", zeide de automobilist ten twede male.

„Betaalt u belasting?" informeerde daarop de dienaar der wet. En toen de aangehoudene dat vol vuur betaamde, ging hij verder: „De staat New-York gaf millioenen (opgebracht door de belastingbetalers) uit, om deze schitterende weg aan te leggen, opdat de gebruikers van het natuurschoon van deze streek zouden kunnen genieten. Maar elke dag opnieuw moet ik mensen als u eraan herinneren langzaam genoeg te rijden om althans iets te kunnen genieten van datgene, waarvoor ze betaald hebben. En geef me nu uw rijbewijs maar, want u overschreed de maximum snelheid."

NIEUWSKRUIMELS

* Een nieuw systeem om dokters op te roepen zal door een New Yorkse onderneming worden ingevoerd. Dokters, die zich laten inschrijven, zullen korte golf-radio-ontvangers, die niet groter zijn dan 2 pakjes sigaretten, in hun zak dragen. Zij zullen ieder een nummer krijgen en van tijd tot tijd de ontvanger uit hun zak nemen en tegen het oor leggen. Zij horen dan een reeks nummers. Wanneer de dokter zijn nummer hoort, weet hij, dat er hulp nodig is. Door een telefoontje kan hij nadere inlichtingen krijgen.

☞ Sovjet-geleerden hebben een methode uitgewerkt om de ontwikkeling van het embryo van zoogdieren te beïnvloeden. Deze methode draagt bij tot de verbetering van veesoorten, aldus meldt het Sovjet-Russische persbureau „Tass".

— Bij de Britse regering is een definitief plan voor de bouw van atoomcentrales ingediend.

EDDIE CANTOR LEIDT DE KWARTJES-PARADE. — Hier ziet men hem in gesprek met Basil O'Connor, de president van de Nationale Stichting voor Kinderverlamming, nadat hij tot Groot-Maarschalk van de parade benoemd is. De actie van 1951, die op 15 Januari j.l. in New York met de parade begon, heeft zich de som van 50 millioen dollar tot doel gesteld. Tussen de beide mannen staat Maureen Hopkins, die 7 jaar is en die door de Stichting werd bijgestaan, om de gevolgen van de verschrikkelijke ziekte, die haar trof, te boven te komen.

Paul Vlaanderens hoorspelen hebben bedenkelijke uitwerking.

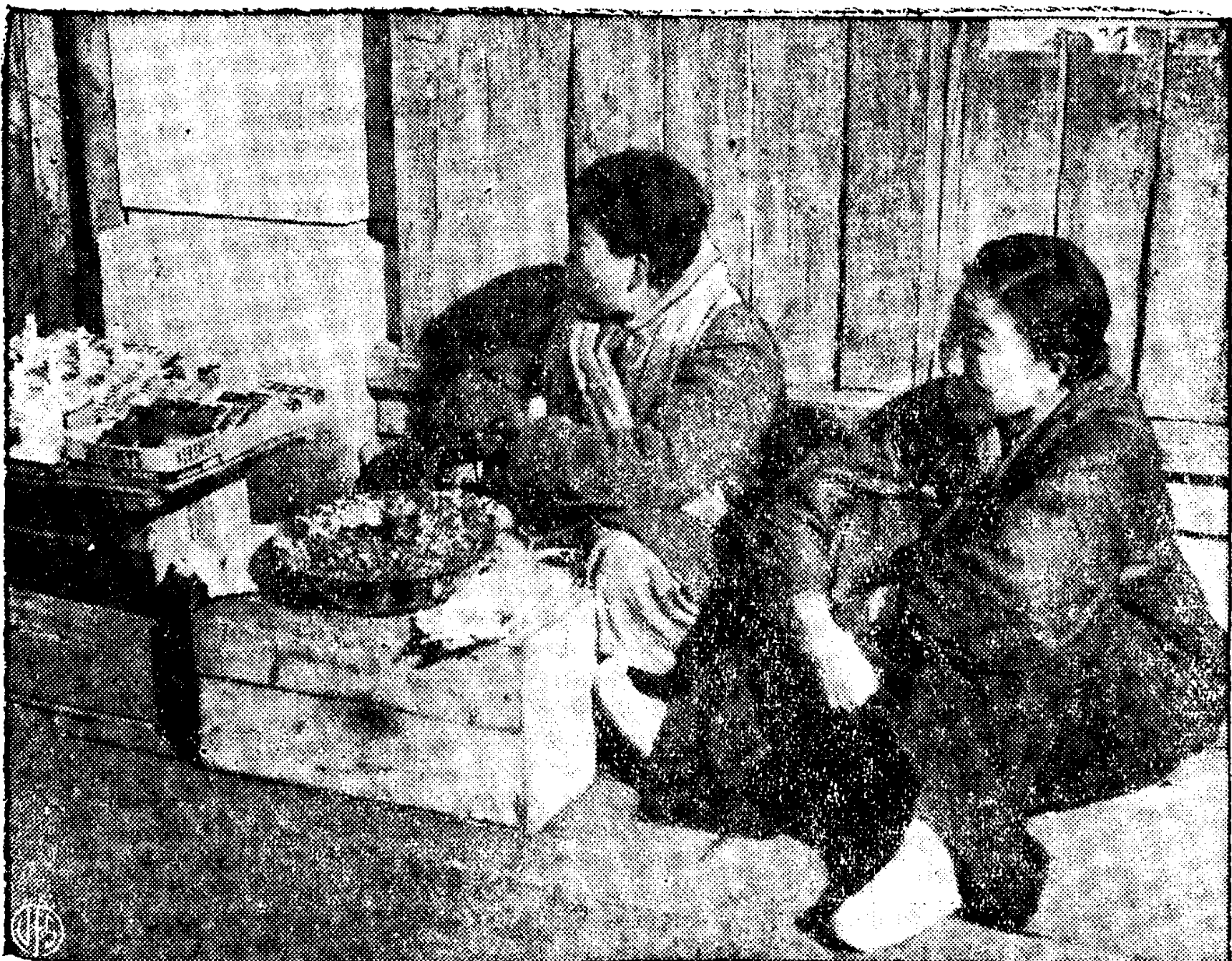
(Van onze correspondent)

Over de uitzendingen van het „A.V.R.O." programma is de laatste dagen een beetje beroering ontstaan. Voor enkele weken terug heeft de inhoud van het „Madison mystery" met medewerking van de bekende detective „Paul Vlaanderen" een lichte geestesstoring verwerkt bij een jongeman, die natuurlijk vol aandacht, deze zeer onwaarschijnlijke moord- en inbraakserie aandachtig volgt.

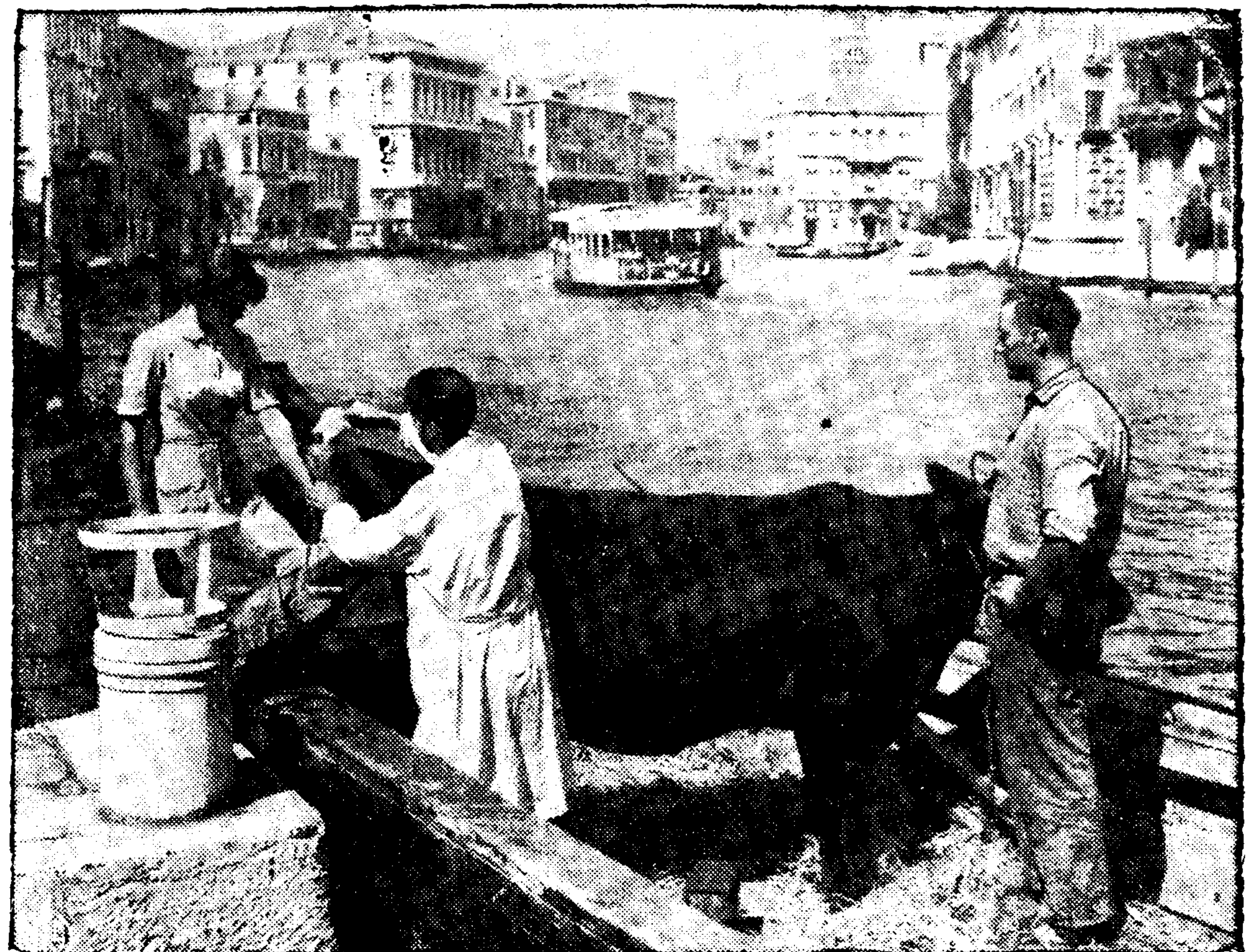
Na afloop van een uitzending kwam bedoelde jongeman totaal overstuur een Haags politiebureau inlopen met de mededeling, dat bij hem thuis de boel niet in orde was en suggereerde hij moord en doodslag in zijn familiekring. De op onderzoek uitgetrokken politie kwam tot de ontdekking, dat slechts bij de jongeman die aangifte had gedaan, het denkvermogen ernstig was geschokt en hij zich door de gevolg, dat hij zelf in observatie moest worden genomen.

De vorige week Dinsdag tijdens een Bonte trein uitzending gaf de AVRO aan enige amateurs een kans voor het voetlicht te komen. In dit programma heeft één der debutanten zich niet ontzien om de bekende radio-conferencier Cees de Lange te imiteren met moppen en liedjes, dat aanleiding was voor de heer Cees de Lange om een ernstig woord van protest te uiten in de dagbladen. Ook andere artisten hebben zich gegriefd gevoeld en zelfs een rechtskundig adviseur in de arm genomen. De rechtskundige van de AVRO Mr den Daas tracht in de bladen een en ander te sussen en de z.g. machtige AVRO zal het wel redden, vooral waar zij zoveel beroepsartisten aan zich verplicht weet.

Thans wordt in de Haagse Courant van 27 dezer weer een artikel gepubliceerd van een lezer, die een waarschuwend woord richt tegen de slecht opvoedende Paul Vlaanderen hoorspelen, waarmede alleen moord en doodslag-scènes worden aangeboden. Er zijn inderdaad ook vele luisteraars, die werkelijk zeer ontevreden zijn over deze zeer onwaarschijnlijke „Oude en jonge Wilson"-detective verhalen welke wij als schooljongen in de jaren 1898—1900 stikumpjes verslonden.

AMERIKAANSE LEGERGOEDEREN TE KOOP. — Twee Koreaanse vrouwen zitten op de stoep in Poesan en verkopen Amerikaanse chocolade en kauwgum, ofschoon de straatventers gewaarschuwd zijn van de openbare weg te verdwijnen of anders de gevangenis in te gaan. De meeste van deze venters zijn oorlogsvluchtelingen, die geen ander middel van bestaan hebben.

DE MELKWEG. — Een Venetiaanse melkboer met zijn drijvende fabriek van verse melk, verkoopt zijn product aan een Venetiaanse huisvrouw, die aan het beroemde Grand Canal woont. Deze huis aan huis „zo van de koe" leverantie van zoveel melk als de huisvrouw nodig heeft, blijkt de meest bevredigende manier van rantsoenering. De koe heeft ondertussen gelegenheid te genieten van de rustige, wonderschone taferelen die de Italiaanse Waterstad biedt.

Gedenkteken voor oorlog en verzet gaat verrijzen op de Dam.

Elf urnen der provincieen staan in de schaduw van 20 m. hoge zuil

Amsterdam. — De burgemeester van Amsterdam, mr Arn. J. d'Ailly, heeft nu van het ministerie van onderwijs, kunsten en wetenschappen de mededeling ontvangen van het besluit, waarbij goedkeuring wordt gehecht aan het ingezonden ontwerp van een op de Dam te Amsterdam op te richten Nationaal gedenkteken — Oorlog en Verzet 1940/45.

De Nationale Monumentencommissie voor oorlog gedenktekens had de taak voor dit monument in handen gelegd van een werkcomité, dat onder voorzitterschap van Amsterdams burgemeester is samengesteld. Dit comité had zich de medewerking verzekerd van de beeldhouwer John Raedecker en de architect J. J. P. Oud. Deze hebben het ontwerp gemaakt, dat nu officieel is goedgekeurd.

Beeldhouwer en architect hebben zich bij het ontwerpen de plannen door de volgende overwegingen laten leiden:

Teneinde het op te richten monument zo effectief mogelijk te benutten in de Damruimte, zal het wel gesitueerd worden op de plaats van het Damplantsoen. Maar het plantsoen zal worden opgeofferd en na ophoging worden vervangen door een bestrating van dezelfde soort als die welke voor het plein voor het Koninklijk Paleis is aangebracht.

Op deze wijze kan de Dam tot een groot plein worden gemaakt, waarover het verkeer trekt maar dat niet meer door het verkeer in tweeën wordt gedeeld. Om aan deze uithoek van de Dam verder een grote belangrijkheid te geven, in tegenstelling tot de schamele positie, die deze nu in het Dambeeld inneemt, is de kern van het op te richten monument uitgebeeld als een grote, in doorsnede empvormige zuil, die meer dan 20 meter hoog zal zijn en die bovendien nog verhoogd geplaatst zal worden op een niveau, dat ongeveer één meter boven het Dam-niveau zal liggen. Ook hierdoor zal tegenover het paleis een, natuurlijk ondergeschikte, maar toch belangrijke tegenwaarde worden geschapen, die het beeld van de Dam harmonischer zal maken en die het doodse karakter van deze uithoek beoogt weg te nemen.

Ter ondersteuning van deze bedoeling zal de zuil worden aangebracht op een verhoogd plateau, dat het middelpunt is van cirkelvormige, zeer brede treden, die er geleidelijk heen leiden.

De „urnen galerij", welke de 11 provinciale urnen zal moeten bevatten, alsmede de urn uit Indonesië, maakt de beweging van de treden mede en is een sector van één der cirkels. Deze „urnen-galerij" is opgevat als een eenvoudige, dikke muur, waarin bergplaatsen voor de urnen.

Twee en een half á drie meter van de grondslag af komen de beelden, die in kalksteen — waarschijnlijk „vaurion" — uitgevoerd zullen worden. Waarschijnlijk zal ook de voet van de zuil in „vaurion" worden uitgevoerd, evenals de „urnen-galerij".

Links en rechts komen de beelden, die het verzet symboliseren. In het midden wordt de ellende van de oorlog uitgebeeld. Boven deze beelden zal een vrouwenfiguur de overwinning symboliseren. De beeldgroep lost naar boven op in een vlucht duiven.

Vóór de cirkelvormige verhogingen staat links en rechts een massief bazement, waarop een leeuw. In het midden — richting Koninklijk Paleis — zal een deel van de bestrating over de treden heen met iets meer reliëf in het bestratingsmateriaal worden uitgebeeld — als een loper —, waarover men zich bij plechtigheden naar het monument zal kunnen begeven.

Een vlaggemast completeert de aanleg naar achteren ruimelijk.

De kosten van het vervaardigen van het hierboven geschetste monument (pyloon en urnengalerij), voor de fundatie en het in orde brengen van het middenvak van het Damterrein werden begroot op ƒ 385.000.

De Nationale Monumentencommissie voor oorlogsgedenktekens heeft aan het werkcomité voorlopig een bedrag van ƒ 150.000 voor de oprichting van het nationale monument in het vooruitzicht gesteld. Dit bedrag zal voor de oprichting van het geschetste nationale monument niet voldoende zijn. Er worden maatregelen beraamd, welke de totstandkoming van het gedenkteken mogelijk zullen moeten maken.

WONDERKIND. — Hoewel John Clifton Hughes pas 4½ jaar oud is, zal hij de volgende maand zijn eerste muzikaal examen maken voor een examinator van het Verenigd Bestuur der Koninklijke Muziekscholen. Gewoonlijk wordt zulk een examen eerst op achtjarige leeftijd afgelegd. John woont in het dorp High Wycombe, Bucks, Eng.

JE KUNT HEM DOOR EEN RINGETJE HALEN. — Flippy, de bruinvis, wordt door de Marine studio's van Florida geoefend, met de bedoeling vast te stellen, hoe intelligent zijn geslacht is. Hij springt 1 Meter uit het water en door een hoepel op commando van Mr Frohn, zijn trainer. Flippy luidt ook de bel als het etenstijd is, vist ballen op en springt ondersteboven. De Studio zal dus wel niet over zijn intelligentie te klagen hebben.

VAN MEEGEREN OF VERMEER?

Brussel. — Naar prof. Coremans, de directeur van het scheikundig laboratorium der Belgische musea, die mede het deskundigen-onderzoek leidde in de zaak Van Meegeren-Vermeer, tegenover de correspondent van het ANP verklaarde, is hij voornemens de lezing, welke Jean Decoen op 21 Maart in de aula van het museum Boymans te Rotterdam zal houden, bij te wonen. Prof. Coremans is evenwel niet van plan zelf het woord te voeren. Hij zal eerst stelling nemen tegenover Decoen, nadat hij kennis heeft genomen van de volledige inhoud van het boek van Decoen, dat deze maand zal verschijnen en waarin deze verklaart, dat het „Laatste Avondmaal" en de „Emmausgangers" wel degelijk authentieke Vermeers zijn. Prof. Coremans verklaarde verder liever te zien, dat de Nederlandse justitie de zaak-Van Meegeren-Vermeer in Nederland zou herzien, indien zij hiertoe althans na publicatie van het boek van Jean Decoen aanleiding mocht zien, voordat zulks voor een Belgische rechtbank zou geschieden. „Ik beschik nog over enkele argumenten, die ik op het nieuwe proces naar voren zal brengen en die voor de heer Decoen en zijn aanhangers een onaangename verrassing zullen betekenen", zo zeide hij verder.

Naar Circus Strasburger

Amsterdam. — De prinsessen Beatrix, Irene en Margriet brachten haar traditioneel geworden bezoek aan Circus Strasburger in Carré. Temidden van een groepje vriendinnen genoten de kinderen, bijna onbemerkt door het publiek, dat Carré geheel vulde, van het programma en een grote lolly en leefden met alles intens mee.

Tijdens de pauze bezichtigden de prinsessen de stallen en toonden grote belangstelling voor vele soorten dieren. Het publiek liet het groepje kinderen ongemoeid, zodat het zich ongedwongen tussen de andere bezoekers kon bewegen. Aan het amateurrijden aan het slot der voorstelling nam een der meisjes uit het groepje deel tot grote vreugde van de prinsessen, terwijl mevrouw Pierson intussen Karel Strasburger dankte voor de goede circusvoorstellingen, waarvan de prinsessen elk jaar weer genieten. Daarna verliet het gezelschap, even onopgemerkt als het gekomen was, in opgewekte stemming het circus.

WEENSE IJSREVUE

De Weense ijsrevue, welke dit jaar weer op de Hokij-baan een serie voorstellingen geeft is een gebeurtenis van groot formaat voor den Haag.

De Weense kunstrijders en kunstrijdsters o.l.v. Will Petter verdienen grote belangstelling. Onder de medewerkenden zijn o.m. Eva Pawlik-Emmy Puzinger-dr Helmut May-Susi Giebisch Rudi Seeliger en de komiek Berti-Capek.

Er werden ongelooflijk zware staaltjes vertoond gepaard met gracieuse en zeer elegante figuren. De eerste voorstelling werd bijgewoond door burgemeester Schokking en diens echtgenote. Na afloop dezer première boden de heer van Waveren en Mej. van Honstede aan alle deelnemenden bloemen aan. De gehele avond was een feest van kleur en charme op de spiegelgladde ijsvloer op Houtrust.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Medicijnen per raket

— Raketten kunnen ook gebruikt worden om mensenlevens t[e] redden, aldus heeft luitenant-kolonel C. B. Limbrick, che[f] van de afdeling geleide projectielen van de Canadese lucht[-] macht, aan het Canadese genootschap voor luchtvaart meege[-] deeld. Medicamenten en bloedplasma zouden namelijk met ee[n] snelheid van 4800 km. per uur in een raket toegezonden kunne[n] worden aan de gebieden, die door atoomuitstraling of bacteriolo[-] gische oorlogvoering getroffen worden. Geleide projectielen kun[-] nen volgens luitenant-kolonel Limbrick zonder te breken betrek[-] kelijk gemakkelijk op het water landen.

Kampioen — kanarie.

Een handelaar in vogels adverteerde, dat hij een kanarie ha[d] die elke melodie floot en een vogelliefhebber ijlde naar de wink[el] om dat zeldzame exemplaar te zien. Zijn verwachtingen werde[n] ver overtroffen. De kanarie zong het Harry-Lime-motief, een po[t-] pourri uit Aida, aria's van Bach en moderne filmwijsjes.

„Wat kost ze" vroeg de liefhebber.

„Duizend gulden en dan moet u nog een tweede vogel kopen b[ij] venden".

„Alsof duizend pop al niet dubbel en dwars genoeg is", klaagde d[e] koper. „Wat moet ik met die tweede?"

„Die hoort bij de kanarie. Het is zijn impressario!"

Electrisch wiegen

Een Vlaming, de heer Léon Deman uit Klerken, heeft een ki[n-] derbedje ontworpen, dat de kinderen electrisch in slaap wiegt.

Het matrasje is met vier kettingkjes opgehangen; onderaan b[e-] vindt zich een motor, die vier toeren per minuut draai en h[et] matrasje heel langzaam heen en weer beweegt. Terzelfder tij[d] weerklinkt zachtkens een wiegeliedje.

Huilt uw kind dus bij het slapen gaan: ge zet de motor aan e[n] het schommelende kind luisterd verrukt naar dat zeer oud[e] Schaap met zijn Vier Witte Voetjes.......

Mickey II

De heer Mickey Rooney, eens een befaamd wonderkind- va[n] het-witte doek, heeft een vijfjarige zoon, die, naar zo juist wereld[-] kundig is gemaakt, bereid is zijn film-debuut te maken. Doch s[e-] nior wil hem niet laten gaan. „Mijn zoon zal een normale jeug[d] hebben", zegt hij.

En nu roepen de studio-officials weer, dat dit een schandelijk[e] opvatting is. „De knaap bezit een groot talent en wil voor de le[ef] om geld te verdienen!" zo verklaren zij openlijk.

Tijd voor de biefstuk

Een pakje, dat gewikkeld was in bruin papier en waarin ee[n] tikkende geluid uit kwam, werd bezorgd aan het adres van d[e] Britse minister van voedselvoorziening, Maurice Webb.

De bode, die het pakje van een taxi-chauffeur aannam en h[et] geluid hoorde, vertrouwde de zaak niet, waarschuwde de polit[ie] en stopte het pakje in een emmer water.

Politiedeskundigen kwamen in allerijl naar het ministerie e[n] namen het pakje mee naar een bouwterrein, waar het met mech[a-] nische middelen werd bewerkt.

Toen de gevreesde ontploffing uitbleef, werd het papier he[el] voorzichtig verwijderd.

Er verscheeen een wekker, met een briefje aan de minist[er] dat hij nu nog tijd had — de wekker was op 6 uur gesteld — o[m] de handel in vlees vrij te geven.

De Engelsen krijgen voor 8 pence vlees per week en minist[er] Webb heeft onlangs tegen de huisvrouwen gezegd: Wordt ni[et] kwaad op uw slager, vecht het met mij uit".

Lexicon

Er is een nieuwe Duitse encyclopaedie verschenen: KNAUR[S] LEXICON A—Z. De man aan wiens persoon daarin de mees[te] regels zijn gewijd, is Adolf Hitler. Hij kreeg er 78.

Roosevelt kreeg 20, Stalin 17 Churchill 15 en Adenauer 8 rege[ls].

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULZEN

De namen waren schoon genoeg, maar klopten niet met de werkelijkheid.

„Wat moet ik daarmee aan?" vroeg Cassard driftig aan de Toulonse heren.

„Ze moeten nog wat nagekeken en verbeterd worden. Maar wij zitten krap in onze contanten, ziet u."

„Parijs gaf mij de verzekering, dat ú ze zou bewapenen en bevoorraden. Ik moet zeggen: het is éclatant en sérieux, opzienbarend en ernstig, wat ik hier aantref. Onbewapende schepen. U is wel zeer diligent!"

De bittere spot van de vrijmoedige Breton priemde de zuid-Franse trots. Wat een lompe, brutale noorderling! Zijn promotie was hem zeker al naar de kop geslagen. Dat kwam er van, als men gewoon volk in de kajuit bracht. Dan kende het zijn plaats niet meer. Mijnheer was luitenant ter zee en voerde reeds de pretenties van admiraal. Helaas hadden de heren hem op dit ogenblik hard nodig.

„Wat wilt u dan?" vroegen ze geprikkeld en wanhopig.

„Alles, letterlijk alles, wat schepen moeten hebben. Geschut uit wapenvoorraden, munitie."

„Hebben we niet! Pluk maar van een kale kip!"

Ja, dan hield alles op. Dan was je aan het eind van je latijn.

Wat moet ik doen? dacht de zeeman. Ik kan Parijs inlichten en schrijven, dat Toulon zijn verplichtingen niet nakomt. Voor een pleziertochtje met 's konings schepen langs de Rivièra ben ik hier toch niet. Ik kan lang op antwoord wachten. Ik kan ook vragen, mij naar Duinkerken terug te zenden, waar ik tenminste wat nuttigs kan doen. Ik kan ook op eigen initiatief handelen, zelf de zaak aanpakken.

Tot dit laatste besloot hij. Hij ging naar een bank en sloot een zware lening. Dat durfde hij te doen, er mee rekenend, die lening na één tocht te kunnen aflossen met de baten der buit, de convooigelden der reders en de bijdragen der regering. Het was toch alles in 's lands belang, wat hij deed. Het was eigengereid, zelfs gewaagd, maar de nood van het ogenblik noopte hem tot handelen.

Hij huurde werkvolk, gaf aanwijzingen voor de reparatie van de schepen, maakte de **Eclatant** in twee maanden tot een schip van geweld door de batterijen uit te breiden tot een totaal van 60 stukken. Hij kocht kanonnen, wapens, munitie. Voor geld was in Toulon alles te krijgen. Voorraden levensmiddelen, ankers, tuil, zeil. Volk was er genoeg, dat onder de vurige Nantenaar, die kerel van aanpakken, dienen wilde.

Nu nog het kader. Officieren. Hij passeerde 's konings marine-officieren en koos ervaren mensen van de koopvaardij. Maar dit ging een Toulonse marine-autoriteit toch te ver.

„Wat heeft u tegen de heren van de marine, mijnheer Cassard? U is er toch zelf ook van? U krenkt hen zeer."

„Och, mijnheer, onder hun uniform schuilt wel een dapper hart. Geen kwaad van hen! Maar zij hebben een geringe ervaring. Ze moeten nog te veel leren. Ik zou ze nog moeten opleiden."

Het was oprecht, maar getuigde voor iemand, die nauwelijks een jaar een marine-rang had, van hinderlijke eigendunk en zelfoverschatting. Ten slotte kon de minister niet dulden, dat zijn officieren werkloos aan wal bleven, nu er een gelegenheid was, hen op een schip te plaatsen.

Er werd een mouw aangepast. Cassard mocht de jonge officieren het vak leren, africhten. En zo bleef het 'ordinaire' koninklijke marine verwijderd. Zeker was, dat de heertjes bij deze commandant iets zouden kunnen opsteken. Hij had er de wind onder.

Toen hij eindelijk in de lente klaar was met zijn voorbereidingen en op het punt stond, zee te kiezen, kwamen er hoge heren uit Marseille aan boord van de **Eclatant** om de commandant te spreken. Cassard ontving hen in zijn kajuit.

„Wat is er van uw dienst, mijne heren?"

„We zijn dankbaar, u hier nog aan te treffen. Het is een dringende zaak, waarvoor wij komen. Een vloot van 25 koopvaarders ligt klaar om graan in de Levant te halen. U weet, hoe précair de toestand in de Provence is. Honger, honger. We verzoeken u, die vloot te escorteren en veilig thuis te brengen."

„U vraagt me nogal iets. Convoyeren met die flottielje. Twee schepen en een korvet. Geeft u mij meer schepen?"

Hij weigerde, toen hij merkte, dat ook Marseille hem geen oorlogsschepen te bieden had. Hij was trouwens hierheen gekomen om zelfstandig te opereren op de beproefde wijze. Waakhond spelen over een kudde, die hij niet in de hand had, lokte hem niets aan. De **Exeter** redde het immers evenmin tegen hem. Hoe zou het dan houden, wanneer een Engelse vloot zich op het convooi zou werpen? En wie had dan gefaald, wanneer het misliep? Cassard. Neen, daar strapte hij niet in.

Maar de heren lieten niet los. „Wij dachten: nu hebben we onze man gevonden. De redder in de nood. Uw reputatie ging u reeds vooruit."

„Zeer vereerd, mijne heren, door uw vertrouwen in mij. Maar denkt u zich toch in, wanneer de Britten er de lucht van krijgen. Ik kan mij dan redden en het ontzeilen, wanneer een al te sterke macht mij aanvalt. Maar om een vloot van 25 vrachtvaarders met een kostbare lading te convoyeren, is meer nodig dan mijn drie schepen.

„Onder uw leiding zijn ze veilig."

Aan vleierij geen gebrek. Cassards neen bleef neen. Tot er een order kwam uit Parijs, een spoedorder, dat hij aan het verzoek van Marseille moest voldoen. En toen viel er niet meer tegen te stribbelen. Weg al zijn plannen! Weg zijn buit! Wie zou nu zijn onkosten dragen? Dit vroeg hij aan de deputatie.

„Dan garandeert u mij eerst, dat de kosten bestreden worden uit de convooigelden, welke u heeft. Het moet voor u een erezaak zijn, het risico te dragen."

„Het geld komt terecht."

„Dit zullen we dan even schriftelijk vastleggen," besliste de voorzichtige Nantenaar. En de Marseillanen tekenden.

Cassard lichtte de ankers, wachtte het convooi in en begeleidde het naar het oosten. Boven verwachting ging alles goed. Malta werd gepasseerd. De gevaarlijke zone was achter de rug. Het convooi ging door naar verschillende havens, nam de begeerde lading in en keerde terug. Cassards flottille kruiste intussen langs de kust van Tunis, om de retourvloot in te wachten.

Op de morgen van de 29ste April was het nevelig weer. Plotseling doemden er een groot aantal schepen voor hem op! De Engelsen. — Toch de Engelsen. —

De Serieux en de **Diligente** konden ontkomen door snel te wenden en weg te zeilen. De **Eclatant** echter lag juist tussen de kust en de vijand en moest het gevecht tegen een overmacht aanvaarden. Het kwam er nu op aan, door scherp artillerievuur de vijand te verhinderen, al te dicht te naderen. Verscheidene malen probeerden de Britten te enteren, maar Cassard deed hen telkens afdeinsen door snelle en moorddadige salvo's [...] al zijn kanonnen.

Eenmaal lag een Engels[...] nieschip van 70 stukken zo di[cht] bij de **Eclatant,** dat de raas [...] kander bijna raakten. Daar [...] intussen bijna middernacht [...] geworden, had de afgevoch[ten] bemanning van Cassard het vaar niet bijtijds gemerkt, [...] kon de vijand met gedoofde l[...] pen naderen.

De bedoeling was duidel[ijk:] Enteren. Men zag het volk [...] het dek klaastaan om over [te] springen, zodra de schepen [...] gen elkander zouden liggen. Cassard liet onmiddellijk [...] twee batterijen een ontzag[lijk] vuur geven, terwijl zijn mus[ke-] tiers de geweren op het [...] eenstaande volk richtten. [...] uitwerking was verschrikke[lijk] op het zo dichtbije doel. [...] ten werden verbrijzeld, stor[tten] met zeil en tuig dwars over [...] dek en de verschansing heen [...] veroorzaakten een ravage [...] belang. Het was altijd ra[...] waar men op zo korte afst[and] schoot. Er vielen veel doden [...] gekwetsten.

Van de verwarring bij de [...] and maakte Cassard gebruik [...] **Eclatant** buiten 's vijands [...] te brengen, maar gedurende [...] hele nacht vervolgden de [...] ten hem.

"Voor groter veiligheid in de lucht".

Jerome Lederer bespreekt verschillende maatregelen

„Voor de veiligheid in de lucht is elke honderdste procent waard, dat er voor gewerkt wordt". Dit is de lijfspreuk van Jerome Lederer, directeur van de Amerikaanse „Flight Safety Foundation", een van 's werelds grootste experts op het gebied van de veiligheid in het luchtverkeer.

De heer Lederer bevindt zich op het ogenblik in Nederland op uitnodiging van dr Plesman, om over deze materie diepgaand van gedachten te wisselen.

Bestudeert ongelukken

Twintig jaar lang heeft de heer Lederer zich toegelegd op de veel omvattende studie van de verhoogde veiligheid in het vliegwezen, hij heeft elk ongeluk aan een nauwkeurig onderzoek onderworpen, hij heeft er voor gestreden, dat gemaakte fouten niet werden herhaald. Vooral dit laatste — zo vertelde hij ons — is een van de belangrijkste factoren bij het streven naar steeds groter veiligheid. Elk nauwgezet onderzoek bij een vliegramp kan hiertoe een uiterst waardevolle bijdrage leveren. Zo dook een paar jaren geleden een Dakota in de Baai van San Francisco. Aanvankelijk stond men voor het raadsel, wat de oorzaak van deze catastrophe kon zijn, totdat men bij het onderzoek bemerkte, dat de koptelefoon van de piloot door een opening in de bodem van de cockpit was gevallen en op deze wijze de stuurknuppel had vastgezet. Onmiddellijk werd deze opening in alle toestellen van dit type afdoende afgedekt, zodat een dergelijk ongeluk nimmer meer kan voorkomen.

Achteruit vliegen veiliger

De heer Lederer gaf desgevraagd ook zijn visie op het Engelse voorstel om de zetels in de vliegtuigen om te keren, zodat de passagier met het gelaat naar de staart komt te zitten. Op deze wijze hoopt men verwondingen bij lichtere ongevallen zoveel mogelijk te voorkomen.

„In alle transportvliegtuigen van de Amerikaanse luchtmacht wordt deze verandering thans reeds aangebracht", zo vertelde de heer Lederer. Hij is voorstander van het Britse voorstel en is van mening, dat dit systeem binnen enkele jaren in alle burgervliegtuigen zal worden toegepast.

Ook dienen er steviger veiligheidsgordels te komen en moet de achterkant van de vliegtuigfauteuil van zachter maaksel zijn, opdat bij onverhoopt naar voren slaan van het hoofd geen verwondingen worden opgelopen. Het is bovendien belangrijk, dat de blusapparaten op een effectieve wijze worden aangebracht, dicht bij de motoren. Op dit gebied is naar zijn mening Engeland de Amerikanen ver voor. Er moeten grotere nooduitgangen komen en deze moeten ook aan de buitenkant van de machines duidelijk worden aangegeven, zodat in geval van een ongeluk de reddingsploegen met één oogopslag kunnen zien, waar zij op de meest eenvoudige wijze hulp kunnen bieden.

Een van de problemen, die de heer Lederer met dr Plesman zal bespreken, is, welke verhouding dient te zijn van de gelden, die beschikbaar zijn voor het voorkomen van ongelukken en voor het bestrijden ervan.

„Er is geen twijfel aan", zo zei hij ons, „dat de grootste verantwoordelijkheid voor de veiligheid rust op de schouders van de ontwerpers, de piloten en de technici, die belast zijn met het onderhoud der machines. Het is dan ook zaak hun zo ruim mogelijke informatie te geven. Zo is het — mede ter voorkoming van het herhalen van constructiefouten — een noodzakelijkheid, dat elke ontwerpers volledig is en blijft ingelicht over de ervaringen, die men met andere types vliegtuigen heeft opgedaan. Ook dit is een van de taken, die de „Flight Safety Foundation" zich heeft gesteld.

SPORTHEMD. — Peter Lawford, een ster van M.G.M. put behagelijke warmte en gemak voor herfst en winter uit zijn Prestige Sportsman, een mode sporthemd van fijne gekamde katoen in elkaar grijpend geweven met platte kraag, en borstzak.

De Wereld op Wielen

In Amerika heeft elke 3.5 persoon een auto

De „Automobile Manufacturers Association" in Amerika heeft in het jaarverslag over 1949 gegevens gepubliceerd over het autobezit van de wereld. Zij zijn belangwekkend genoeg om te worden gepubliceerd.

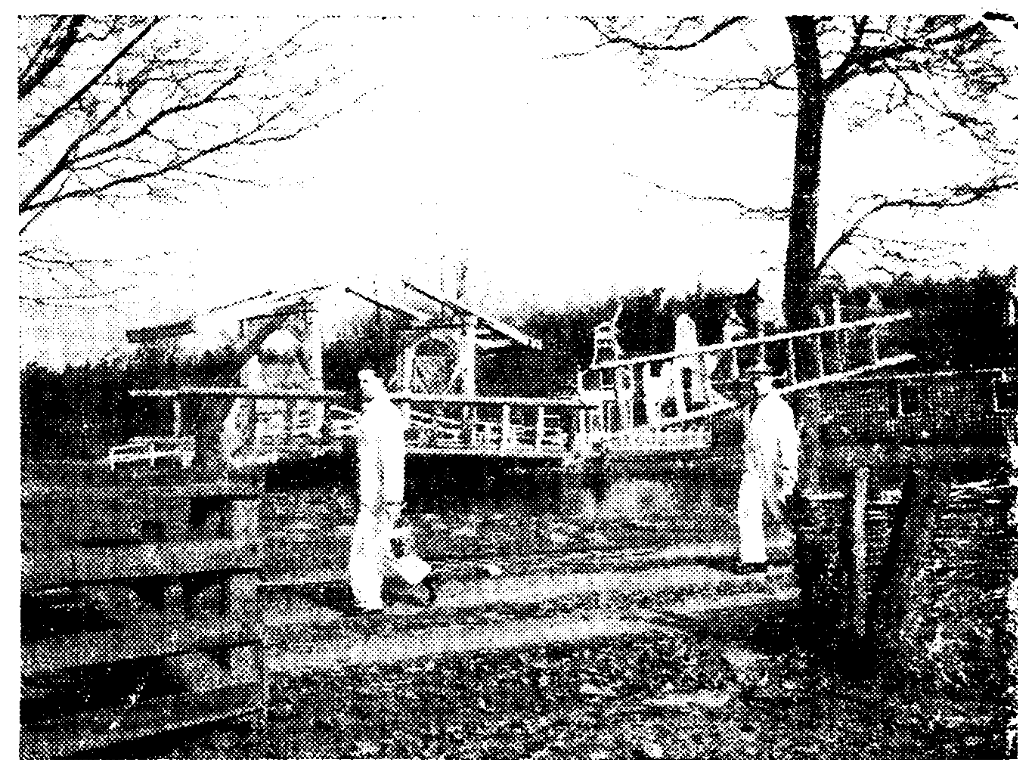
Het totale aantal der in gebruik zijnde automobielen (inclusief die in de Sovjet-Unie) steeg van 57,98 millioen in 1948 tot 63,82 millioen in 1949. Daarvan waren er in Europa in beide jaren onderscheidenlijk 10,28 milioen en 11,72 millioen.

De auto-coëfficiënt, d.w.z. het aantal inwoners per automobiel, was 39 in 1948 en 36 in 1949. Voor het Westelijke halfrond waren deze cijfers 6,5 en 6,6; voor de Verenigde Staten van Amerika 3,5 en 3,3.

Neemt men uitsluitend de personenauto's in beschouwing dan bezaten in de Verenigde Staten 71% van alle families een auto. Het aandeel van dit land in alle personenauto's ter wereld bedroeg in 1939 71,3%, in 1946 78,5% en in 1949 76,6%.

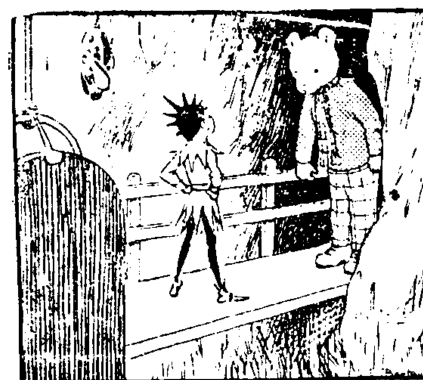
Dat de auto er niet zozeer voor luxe en genoegen dient, doch vooral noodzakelijk is voor het dagelijks leven, valt hieruit af te leiden, dat 52% van alle autoritten werd gedaan om de weg van huis naar werkplaats of kantoor af te leggen. De betekenis van de auto in de Verenigde Staten blijkt ook hieruit, dat de waarde der in 1948 verkochte auto's ongeveer $ 20 milliard beliep, hetgeen — vermeerderd met de verkoop van benzine en olie ad $ 6,6 milliard — tezamen 20,3% van de totale kleinhandels-omzetten uitmaakte. Het aantal autohandelaren bedroeg in 1941 41.790, in 1949 43.004 en in 1950 45.883, terwijl het aantal bij de autoproductie (inclusief de productie van branden en brandstoffen voor auto's) betrokken personen geschat wordt op 9 millioen personen, zodat een zevende gedeelte van de in de Verenigde Staten werkende bevolking direct of indirect daarbij betrokken is.

De auto-coëfficiënt was voor Europa in de jaren 1948 en 1949 58 en 49, voor Engeland 18 en 16, Frankrijk 24 en 18, voor Denemarken en Zweden 26 en 25, voor Zwitserland 32 en 28, voor Duitsland 133 en 102 (Nederland 66 en 54).

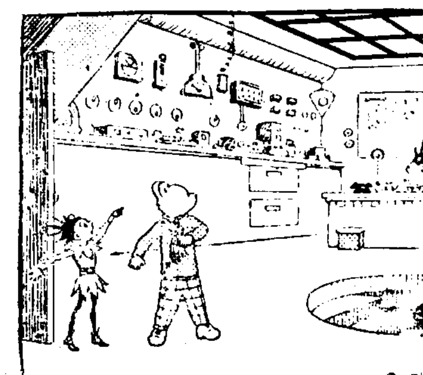

HET OPENLUCHT MUSEUM TE ARNHEM BEREIDT ZICH VOOR OP HET KOMENDE SEIZOEN. — In het Rijksmuseum voor Volkenkunde, Het Nederlands Openluchtmuseum, te Arnhem, dat met Pasen weer geopend zal worden, is de „Voorjaarsschoonmaak" in volle gang. Op de uitgestrekte terreinen is een legertje van werklui bezig met het opknappen en verfraaien van de vele onderwerpen, die straks de belangstelling van de bezoekers zullen trekken. De schilders hebben een belangrijk aandeel in deze taak. Op de achtergrond de bekende „Zaanse Buurt".

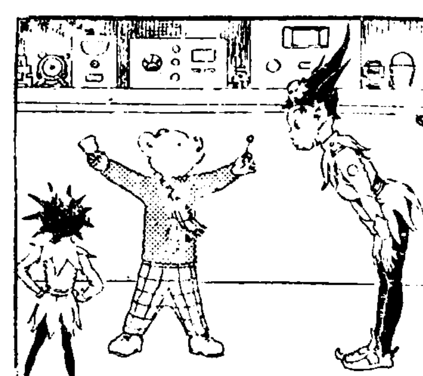
Ruperts Elfenbel.

29. Maar deze elf kijkt nog strenger dan die kleine elfenwachter van daar straks. „Hoe durf je naar ons kasteel te komen?" roept hij woedend uit. „Wie ben je? Wie heeft er gebeld? Hoe ......?" „Och, snauw me toch niet zo toe", valt Rupert hem in de rede. „Ik heb een dringende boodschap en mijn vriend Dirk staat daar beneden, moederziel alleen". „Wat? is er nog iemand?" vraagt de elf boos. „Wacht maar, die krijgt ook met mij te doen. Kom jij voorlopig, maar met me mee".

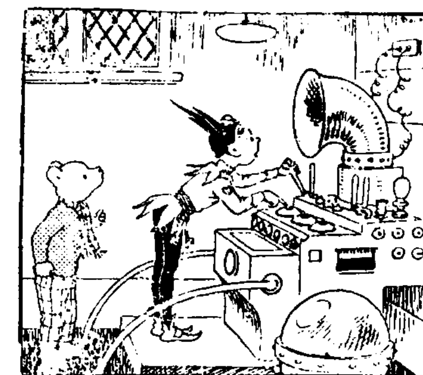

30. Rupert moet voor hem uit lopen en nadat ze de rots zijn binnengegaan, komen ze in een nauwe gang, die hoe langer hoe donkerder wordt. Tenslotte komen ze bij een deur, die de kleine elf, hoewel hij nauwelijks bij de deurknop kan, opendruwt. Rupert was niet weinig verbaasd toen hij in een helverlichte kamer kwam. Overal zag hij draden schakelaars, gereedschappen etc. en achter een lessenaar zat de grootste elf, die Rupert tot nog toe gezien heeft. „Hier heb je onze Aanvoerder" hoort Rupert zijn kleine metgezel zeggen. „Hij zal beslissen wat er gebeuren moet met vreemdelingen, die de geheime weg naar ons kasteel vinden".

31. De Aanvoerder schijnt onverbiddelijk, doch Rupert laat zich ook niet afschrikken. Kalm en duidelijk geeft hij zijn boodschap af: „Zes van uw elfen verkeren in de omgeving van het Notenbos in grote moeilijkheden. Het werk is te zwaar, en ze hebben dringend uw hulp nodig. Ze laten U daarom vragen nog zes elfen te sturen. Kijk, dit heb ik mee gekregen om U te bewijzen, dat ik de waarheid spreek". Al sprekende haalt Rupert het insigne te voorschijn en voor alle zekerheid laat hij ook de Elfenbel zien.

De Aanvoerder schrikt erg van wat hij hoort! „Dit is nog nooit gebeurd", mompelt hij.

32. Nadat Rupert zijn boodschap had afgegeven, ging de kleine elf terug om Dirk te halen, terwijl de Aanvoerder zich naar een vreemd instrument begaf, waaraan verschillende handvaten, draden, knoppen en schakelaars zitten. Hij werkt er een poosje aan en luistert daarna aandachtig, maar er komt geen geluid uit de hoorn.

„Je hebt gelijk, beertje", zegt hij ernstig. „Er dreigt groot gevaar in Notenbos. Er is helemaal geen contact meer met de elfen, die daar werken. Wat ben ik je toch dankbaar, dat je gekomen bent".

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

Daarom duurde het niet lang, of Hendrik kreeg na hernieuwde foltering zijn vonnis te horen. Voor de ongehoorde daad, een onbesproken burger op de publieke straatweg overvallen, uitgeplunderd en gedood te hebben, zou de hardnekkige diepbedorven moordenaar de dood door de strik moeten ondergaan van Gods- en rechtswege, en hij had dit milde vonnis nog wel te danken aan de allergenadigste goedheid van graaf Ulrich, die als zijn wil had te kennen gegeven, dat zou afgezien worden van elke smartvolle terdoodbrenging als daar zijn: radbraken, vierendelen etc. wegens de gedachtenis aan zijn vader, die een braaf en dapper man geweest was.

In de eerste dagen van zijn gevangenschap had Hendrik vol vertrouwen gehoopt en gebeden dat de alwetende en rechtvaardige God zijn onschuld aan het licht zou brengen; en hij wist, dat ginds in het houtvestershuis, welks gevelspits hij door het getralied venstertje van zijn gevangenis zien kon, moeder en zuster met haar gebeden de Hemel bestormden om zijn redding. Van uur tot uur had de gevangene geluisterd, of hij niet de vlugge stap, de vrolijke stem van de bode zou horen, die hem melden zou: „De moordenaar is ontdekt. Ge zijt vrij". Nu had hij het wrede vonnis vernomen. Als de Hemel in deze weinige hem nog vergunde levensdagen niet zou ingrijpen, wachtte hem de dood. Niet dat hij voor het sterven bevreesd was. Dikwijls had hij in de strijd met wilde wolven een afschuwelijke dood onder de ogen gezien, dikwijls ook was hij in zijn onstuimige jachtlust bij koene sprongen van rots tot rots slechts een handbreed van een plotselinge val in de afgrond afgeweest.

Neen, de dood vreesde hij niet, wel echter de smaad en de schande van de galg — zo naar buiten gebracht worden met een strik om de hals; voor de vensters en op straat de gapende menigte! De weg ging langs Ambergs huis. Daar zou vrouwe Judith voor het raam staan, hem honen en triomferen, dat ze zijn laatste dag zag. Wat had hij haar gedaan, dat ze hem zo bloedig haatte? — En naast Judith zou Marianne staan met roodgeweende ogen, Marianne, die lieve speelkameraad uit zijn jeugd! Kon zij dat afschuwelijke geloven, kon zij ook maar met een enkele gedachte aannemen, dat hij haar vader vermoord had? Maar moest ze het niet geloven, nu hij openlijk voor het gerecht schuldig was verklaard en met zijn dood die daad moest boeten? — O, welk een leed, welk een afschuwelijk leed!

En dan zijn moeder! Waarom moest zulk een leed over haar komen — door hem, haar eigen zoon? Was hij toch maar eerder gestorven — als kind, zoals het broertje, dat hij nauwelijks gekend had, of later op de jacht, of beter nog, was hij maar in het geheel niet geboren, had hij die wereld toch nooit gezien, die zo vol leugen en bedrog en gruwelen was!

Dikwijls ook kwam het beeld zijner moeder hem troostend voor de geest. Hij meende haar stem te horen, hoe ze hem moed insprak, hoe ze hem over haar eigen ontzettende smart, over kwellingen van de dood héén, naar het Land van vergelding en waarheid wees. En zijn verzomberd gemoed werd week! Hete tranen liepen hem over de ingevallen wangen en uit zijn hart steeg het gebed omhoog „Onze Vader, Die in den Hemel zijt ...... Uw wil geschiede!"

St. Thomasdag, de kortste dag van het jaar, liep ten einde; een welkom feest voor het dienstpersoneel van de graaf, want de gestrenge voogd was met de naam Thomas gedoopt en had er zich steeds veel aan gelegen laten liggen, de eer van zijn H. Patroon op deze dag hoog te houden.

Hoewel hij nu ook door de nieuwe leer afkerig van de Heiligenverering was geworden, was toch het feest onveranderd gebleven. Zoals het ambt en de waardigheid van de gestrenge het eiste, liet hij steeds op Thomasdag een varken slachten en aan de onder hem staande bedienden en wachten een overvloedig maal aanbieden, waarbij een krachtige dronk niet ontbrak. Hoe luidruchtiger het daarbij toeging, hoe meer de gastheer zich verheugde. Toch stond hij ook deze dag op een tijdig einde, opdat de welverdiende slaap van de genadigen Heer niet door het lawaai van het mindere dienstvolk op ongepaste wijze zou verstoord worden.

Zo breidde zich dan ook spoedig de diepste rust uit over het slot en de straten. Ook de arme gevangene in de schuur der tienden had na lange, bange uren een korte slaap gevonden. Onrustige dromen kwelden hem en wierpen hem heen en weer op zijn ligplaats. Plotseling schrok hij op. Had niet een grendel geknarst?

In de duisternis konden zijn ogen niets onderscheiden: des te scherper luisterde zijn oor. Hij had zich niet bedrogen, de deur knarste op haar hengsels, gedempte schreden naderden voorzichtig.

„Wie is daar?"

„Pst, pst!" Dan het geluid van vuurslaan.

Bij het zwakke licht van een olielampje onderscheidde Hendrik de gestalte van een man, wiens hoofd met een doek omhuld was. Ineens richtte de gevangene zich op.

„Wie zijt ge? Wat wilt ge?"

„Pst, pst! Zwijg, als uw leven u lief is!"

Zorgvuldig plaatste de vreemde het licht zó in een hoek, dat de schijn niet op de muuropening viel. Dan bukte hij zich naar het strooleger en begon de touwen aan Hendrik's handen los te knopen. Al gauw begreep de gevangene, wat er gebeuren moest. Met koortsachtige haast probeerde hij zelf de banden aan zijn voeten los te maken, maar de gezwollen sidderende handen weigerden de dienst.

„Ze hebben je lelijk toegetakeld, arme kerel! Laat mij maar alleen doen!" bromde de onbekende, terwijl hij Hendrik's hulp met de ellebogen afwees en met tanden en nagels aan de stevig geknoopte strikken werkte.

Hoe is die ?

HET BEWIJS.

Advocaat: „Me dunkt, dat mijn cliënt moet worden vrijgesproken. De man is vreselijk dom en kan niet voor zijn daad aansprakelijk gesteld worden".

Rechter: „Deze beklaagde komt mij volstrekt niet dom voor, integendeel".

Beklaagde: „Jawel, Mijnheer de Rechter, ik ben vreselijk dom. Dat ziet U toch wel aan de advocaat, die ik genomen heb?"

PRETTIG VOORUITZICHT.

Nicht tot oude Tante: „Kom maar Tante. Stapt U maar gerust in onze auto. We kunnen de nieuwe chauffeur volkomen vertrouwen. Hij is acht jaar chauffeur van een ziekenauto geweest en weet dus precies, waar hij heen moet als er iets gebeurt".

HANDIG.

Mevrouw: „Ina, heb je die briefkaart met betaald antwoord naar de post gebracht?"

Ina: „Ja, Mevrouw, en ik heb dat tweede stuk er al afgescheurd. Dat had U nog vergeten.

Wist je dat ?

BETAALD ANTWOORD.

In veel landen kan iemand een briefkaart aan een ander sturen, om hem iets te vragen. Nu is het natuurlijk altijd vervelend, als je moet antwoorden en dan nog geld betalen voor de postzegel ook. Daarom kan degene, die vraagt gelijk betalen voor het antwoord dat hij krijgt. Hij koopt dan een briefkaart, die eigelijk twee briefkaarten is, die van boven aan elkaar zitten en die je dan alleen maar hoeft af te scheuren, het antwoord er op schrijven en zo, zonder postzegel, weer op de post doen. Ina had hem al afgescheurd voordat ze hem wegstuurde. Je zult dus wel begrijpen, dat die Mevrouw blij was met haar handige dienstbode.

IETS OVER POPPEN.

Tot nog toe heeft men niets kunnen vinden, dat er op zou wijzen, dat de kinderen der natuurvolkeren in de oude tijd al met poppen zouden hebben gespeeld, het is ook heel moeilijk de grens tussen poppen als speelgoed en als afgodsbeeldjes te trekken.

In oud-Egyptische kindergraven zijn poppen gevonden en de Griekse en Romeinse kinderen speelden met poppen, waarvan de lichaamsdelen en ledematen zeer nauwkeurig en natuurgetrouw waren bewerkt. In Londen in het Britse Museum worden Griekse kinderpoppetjes bewaard, die uit klei geboetseerd zijn en menselijke gestalten hebben. Van de kleine meisjes uit het oude Indië wordt verteld, dat zij speelden met ivoren poppen, maar poppen uit klei zullen daar ook wel meer algemeen zijn geweest.

In de Merovingische tijd speelden de kinderen van gegoede ouders met marionetten en in een oud Frans handschrift uit de veertiende eeuw komt de afbeelding voor van een poppenkast, waarin Polichinel, of Jan Klaassen, een vrouw met een knuppel dreigt. Maar geen enkele pop is uit de middeleeuwen voor ons bewaard gebleven. In de zestiende en zeventiende eeuw had men al allerlei soorten van poppen, van klei, van hout en van was. De laatste waren heel kostbaar en volgens berichten uit die dagen zo prachtig beschilderd, dat het was of zij leefden. De toiletten der poppen werden in huis vervaardigd. Uit die tijd zijn ook de poppenhuizen, waarvan prachtige exemplaren nog in musea bewaard worden. Zij geven een beeld van de gehele huiselijke inrichting van de tijd van hun vervaardiging, men heeft er nog een met muurpanelen uit de tijd der renaissance en een ander met een rococo kamer. Zij kostten vaak meer dan duizend gulden en de bezitsters bleven er tot de dag van haar huwelijk mee spelen. Nu werden de huwelijken in die tijd vaak op zeer jeugdigen leeftijd gesloten, maar het vermoeden ligt voor de hand, dat volwassenen nog meer het aardige van die miniatuurwoningen waardeerden dan de kinderen. Een dame in Augsburg moet haar fortuin bijna verspeeld hebben door de buitensporige kosten, die ze zich voor haar poppenhuis getrooste.

Tegen het einde van de achttiende eeuw raakte de lust om poppenhuizen in te richten op de achtergrond, ook werden de poppen zelf veel minder weelderig. Aardig is het op te merken, hoe de geest des tijds zich ook in de poppenkleding afspiegelde. Onder de invloed van verschillende opvoeders, die op natuurlijker, verstandiger klederdracht voor de jeugd aandrongen, zag men de kinderen niet meer lopen als miniatuurmannetjes en vrouwtjes, maar kwam er een bepaald streven te voorschijn om kinderen ook kinderlijk te kleden en voor het eerst zag men ook poppen als kinderen gekleed. Iets dergelijks had men later in de zogenaamde Kate Greenaway periode en zo bestaan er nu ook poppen in reform.

Het grote middelpunt voor de poppenindustrie werd het stadje Sonneberg in Duitsland. Reeds in de middeleeuwen was dit plaatsje bekend om zijn bloeiende handel in houten speelgoed; houthakkers en kolenbranders gebruikten hun vrije tijd om allerlei voorwerpen in hout te snijden en naar de jaarmarkten te Leipzig te zenden. Toen men in het jaar 1810 begon voorwerpen uit papier-maché te vervaardigen, grepen de Sonnebergers de gelegenheid aan om dit materiaal, dat veel goedkoper was dan hout, voor hun poppenkoppen te gebruiken, de rompen werden dan van linnen gemaakt en met zaagsel gevuld en daar deze koppen niet meer elk afzonderlijk uit de hand gemaakt maar in vormen gegoten werden, werd het mogelijk ze in massa's af te leveren.

Alleen met een hemdje bekleed deden de nieuwe Sonneberger poppen een triomftocht door de kinderwereld. Omstreeks 18479 begonnen de Sonnebergers de poppen aangekleed de wereld in te zenden. Spoedig daarop kwamen de wasbare poppenkoppen uit biscuit vervaardigd, ook de beweegbare ledematen en ten slotte de poppen, die papa en mama konden zeggen en de zuigelingen met de beweegbare oogleden.

Sonneberg en Thüringen leveren nog altijd poppen aan de gehele wereld; in Thüringen alleen leven veertigduizend mensen van de poppenindustrie, maar Parijs doet met de zeer elegante Franse poppen aan de Duitse poppenfabrieken een grote concurrentie aan. De Franse pop is evenwel haast al te weelderig. Het is een bekend verschijnsel, dat de mooiste en meest kunstig vervaardigde poppenkinderen zelden door haar jonge moeders het meest geliefd zijn en dat er veel speelgoed bestaat, vooral mechaniek speelgoed, dat eigenlijk alleen door volwassenen wordt gewaardeerd. Zo'n oude pop, waarmee je naar hartelust kunt sollen en zo'n stuk speelgoed, dat alles kan voorstellen, behalve datgene wat het volgens zijn maker verplicht is voor te stellen, dat is juist je ware. Als de poppenindustrie nu weer een stapje verder gaat en wij poppen krijgen met een phonograaf in haar kleine lichamen, zullen die misschien meer bewondering wekken en genot geven in het salon, dan in de kinderkamer.

Het voetbal in de draaikolk van professionalisme.

door

Jan Cottaer.

Oudgedienden in de wereld van de sport proberen ons er graag van te overtuigen, dat het sportleven van onze dagen nauwelijks nog een afspiegeling is van hetgeen onze vaders en moeders indertijd tot het beoefenen van sport en spel heeft geïnspireerd.

Nu staat het vast dat die bewering zeker niet op de laatste plaats wordt geïnspireerd door het weemoedig beeld der dierbare (jeugd) herinneringen, maar dat er aan de andere kant inderdaad wel gronden aanwezig mogen worden geacht, waarop men het afglijden van de sportieve belevenissen onzer dagen als een laatste stap naar een volkomen decadente kan beschouwen. De ontwikkeling van techniek en comfort heeft zelfs van het meest amateuristische sportmilieu vaak een modern uitgerust sportbedrijf gemaakt en maar al te vaak grondt men op die basis de bewering, dat de beoefening van sport en spel **uitsluitend** een kwestie van de mammon is geworden.

Maar men vergeet daarbij immers dat behalve de uitrusting en de accomodatie van de sportclubs ook alle andere dingen in de wereld zijn veranderd en verbeterd en dat men in een stad als Parijs bijvoorbeeld evenmin zou terugkeren of willen naar de lampetkan en het gaslicht.

Sport en handelsgeest

Toch valt het niet te ontkennen, dat er in de beleving van de sport in heel veel gevallen wel een kentering ten ongunste is gekomen. Wanneer we in dit opzicht bijvoorbeeld de voetballerij als de meest beoefende taak van sport in Europa ter hand nemen, zitten we meteen midden in de problemen, welke daar de gang van zaken in de tegenwoordige periode bepalen. Meer echter dan in een technische ontwikkeling schuilt de oorzaak van dat verschijnsel in een kentering van de hedendaagse mentaliteit. De mentaliteit is — en dat niet alleen op het gebied van de sport- en vergrofde uitvoering van de handelsgeest en het stellig in wezen niet onridderlijk winstbejag, dat de mensheid sinds haar eerste dagen heeft bezield. De twee wereldoorlogen, die in alle geledingen van het maatschappelijk leven en in allerlei opzichten hun funeste invloed hebben gehad, drukten hun sporen niet minder nadrukkelijk op het milieu, waar overigens ook ten tijde van de oude en veel bezongen Grieken de invloed van het Gouden Kalf zo'n fataal resultaat heeft gehad.

Bij voetbal massa verschijnsel

Misschien is dat voorbeeld nergens zo sprekend als in de voetbalwereld. Bij de individuele takken van sport als boksen, wielrennen e.a. heeft men dat nooit zo zwaar genomen. Het betrof hier ten slotte slechts kleine individualistische sportbeoefenaars en men zag hierin te weinig een sociale factor om alle mogelijke elementen vóór of tegen te mobiliseren.

Maar het knipoogje dat de internationale voetbalwereld aan het fonkerend goud van de beroepssport heeft gegeven, zat velen heel wat hoger. Men voelde het in vele kringen toch wel heel duidelijk aan als een ernstige bedreiging van niets minder dan de volksmentaliteit, van volksontwikkeling en — ontspanning, dat de mogelijkheid bestond om met veronachtzaming van alle mogelijke maatschappelijke idealen het spel-voor-zijn-plezier tot een winstgevend bedrijf te maken. Maar toen zo hier en daar met bedenkelijk gemak eenmaal de stap van plezier naar metier was gezet, bleek de lawine niet meer te stuiten.

In een nogal opgeschroefd, om niet te zeggen misplaatst nationaliteitsgevoel, dat nauwelijks nederlagen tegen vertegenwoordigende voetbalteams van andere landen tolereerde, begon men zo hier en daar een beetje water in de wijn te doen om tenslotte in een volkomen misplaatst gevoel van eerlijkheid het regelrechte professionalisme te stellen bóven een amateurisme, dat inderdaad in sommige opzichten als schijn-amateurisme moest worden gekwalificeerd. En zo vielen in naam van de „nationale eer" en de zakelijke „oprechtheid" de appeltjes met de regelmaat van grootvaders klok van de boom. Steeds kleiner werd het kringetje waar de leiders van de nationale sportbonden — door hun bekrompenheid en gebrek aan realiteitszin, zei men — met hand en tand aan het amateuristische beginsel vasthielden en wanneer we nu eens op de Europese voetbalvelden rondkijken, zien we dat alleen in de Skandinavische landen, Nederland en wat onbetekende voetbalnaties op de Balkan of daaromtrent, de amateuristische beginselen op een of andere manier zo goed mogelijk worden bewaard.

In Nederland

Nederland is tot na de jongste wereldoorlog voor dergelijke invloeden gespaard gebleven. Zeker, er waren wel aanmerkingen op de amateuristische status en principes van een onprettig aantal spelers en.. clubs, maar op de grote massa van bijna 300.000 actieve Nederlandse voetballers vormden die bij elkaar toch gelukkig maar een zeer kleine minderheid. Het gros van de Nederlandse jeugd trapte onbezorgd en zonder de minste gedachte aan geldelijk gewin op haar veldjes rond en eigenlijk deed het niemand iets, toen de Hele Grote Bep Bakhuis op een goede dag de vaderlandse vleespotten vaarwel zegde, om een sportieve boterham te gaan verdienen in Metz.

Na de oorlog evenwel werd dat anders. Toen de onverwachte Nederlandse successen in de eerste jaren na '45 wat gingen luwen, begon men het plotseling heel erg te vinden dat er na tien overwinningen en gelijke spelen in successie tegen de Belgen, eindelijk ook eens nederlagen begonnen te komen. De 7—2 van Deurne in November j.l. was blijkbaar zó'n harde slag in het aangezicht, dat men met voorbijzien van de 9—0 en de 8—3 in het z.g. Lotsytijdperk, tranen met tuiten weende over het „gebrek" aan inzicht en verantwoordelijkheid van het KNVB-bestuur' dat van een geheel of gedeeltelijk professionalisme voor Nederlandse voetballers maar niet wilde horen.

Wolven onder de schapen

Daar kwam bij, dat de buitenlandse voetbalschouts intussen hadden ontdekt, dat er wel wat te oogsten viel op de grazige weiden van het weerloze Nederlandse amateurisme. Een van de Nederlands beste voetballers aller tijden, Faas Wilkes ging voor een ongehoord hoog bedrag naar de Milanese club Intern, waar hij week in, week uit de meest verbluffende dingen doet. De Harder, die hem volgde met bestemming Bordeaux, zette de Keuze Commissie die hem niet begeerde voor haar Nederlands Elftal, nogal duidelijk te kijk, door zich onmiddellijk te ontpoppen als de meest productieve buitenspeler in de hele Franse competitie. En terwijl hij een belangrijk aandeel had in de geslaagde greep van zijn club naar het landskampioenschap,, voerde middenvoor Appel, eveneens een slachtoffer van de „ongenade" der K.C. het elftal van Reims naar de Franse bekerfinale en daarin naar de triomfantelijke overwinning.

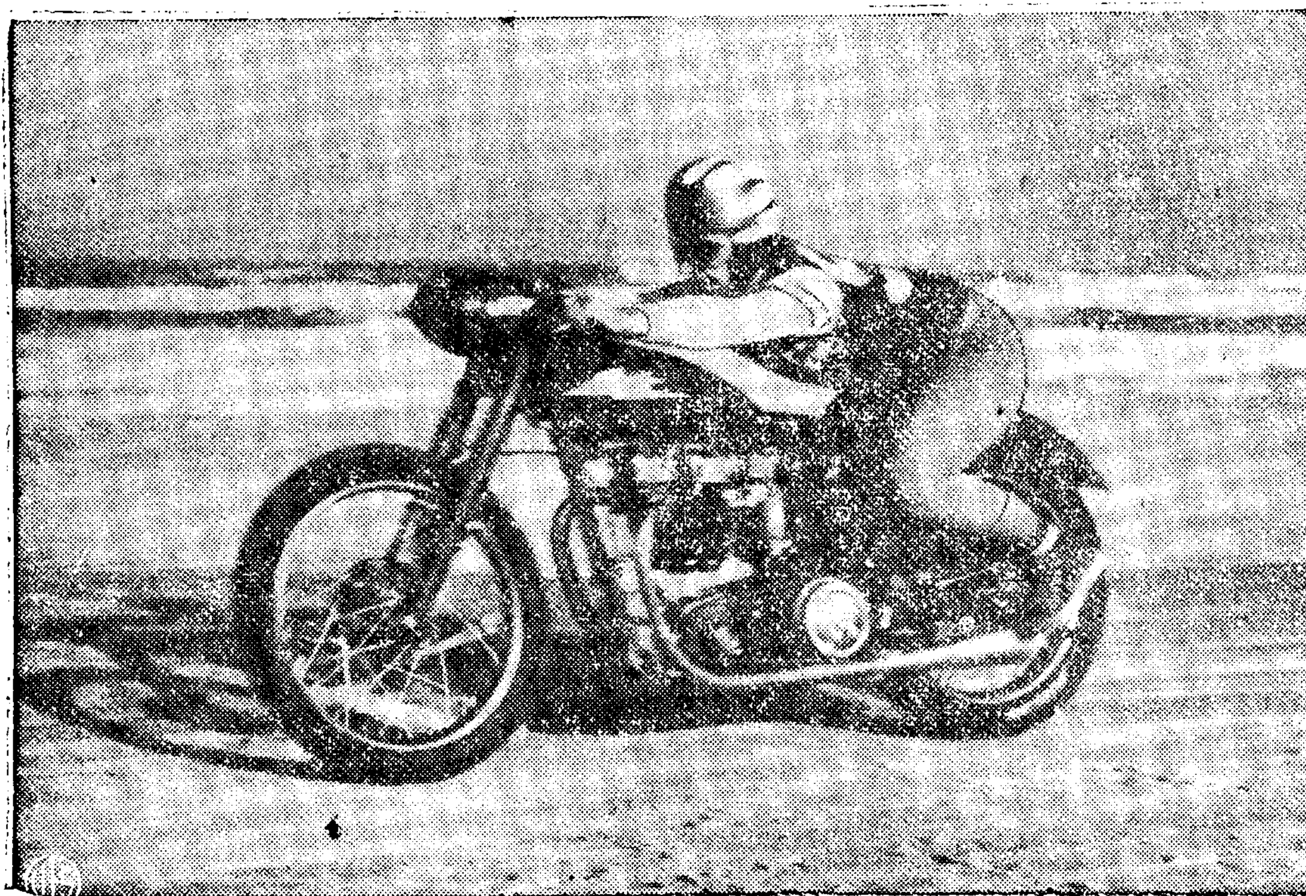
En daar bleef het niet bij. Timmermans, Lent,' De Kubber, Brandes, Devroet, Steenbergen, Rijvers, noem ze maar op.. Ze accepteerden een verleidelijk bedrag in franse francs of Italiaanse lires — begrijp ons goed, dat we hen persoonlijk niet altijd ongelijk zouden willen geven — en er scheen aan de stroom van emigranten geen einde te komen, totdat plotseling Lenstra, Groeneveld, en Biesbrouck kort achtereen, voor de eer bedankten.

Kentering?

Het zou overdreven zijn deze laatste gevallen te zien als een kentering. Het is niet meer dan een symptoom, waarvan sommigen, die anders overhaast tot emigratie geneigd zouden zijn, misschien kunnen leren, dat het daarginds niet overál botertje tot de boom is en dat er ook onder het Franse en Italiaanse goud nog wel eens wat vergulsel schuilt.

Maar intussen zag een groot deel van de Nederlandse sportpers daar aanleiding in, om met slaande trom en vliegend vaandel ten velde te trekken tegen de politiek van het KNVB-bestuur. Zij schreeuwen moord en brand over de desilussie, spot en -luister goed- de „schande", welke Nederland te wachten staat, wanneer het niet onmiddellijk het voorbeeld van de buitenlandse sportvrienden volgde. Er zijn er ook nog wel, die tégen hun collega's en tegen de stem des volks (welke niet roept om het spel ter beoefening, maar om het spel als kijkspel) ingaan. Zij gronden hun betoog op argumenten als die van de sociale en opvoedende functie der sportbeoefening door de jeugd, welke de recreatie van het zelf beoefende spel harder nodig heeft dan een oudere generatie het tot in de perfectie opgevoerde kijkspel. Zij voeren aan dat, getuige de ervaringen in het buitenland, het professionalisme of premiestelsel de knoeierijen niet opheft, maar zelfs doet toenemen en zij wijzen erop — dit met betrekking tot het betere spelpeil dat ervan zou moeten komen — hoe er in Engeland stemmen zijn opgegaan om de profs méér te gaan betalen, teneinde hen beter te laten voetballen. Zij betogen dat er op die manier nooit 'n einde aan komt en dat de stap naar het professionalisme — onuitwisbaar en niet meer te herstellen — eerder aanleiding zou worden tot het storten van badkuipen vol krokodillentranen, dan tot dankbaarheid aan degenen die deze stap hebben ondernomen, met betrekking tot de „morele moed" die ze hebben gehad, om het roer om te gooien.

Maar deze strijders voor het amateurisme staan genoteerd als Don Quichottes, als irrealisten, dromers en verblinde berijders van dwaze, idealistische stokpaardjes. Zolang echter de KNVB voet bij stuk blijft houden en de clubs, die méér van de praktijk weten dan degenen die alleen maar volle stadia en dito clubkassen zien, óók al niet begerig blijken om een bepaalde vorm van professionalisme te omhelzen, zolang zal het paard van Troje niet binnenkomen en blijft de Nederlandse voetbal zo goed als dat mogelijk is — maar dat is weer een heel, ander chapiter — een amateuristisch eilandje in een kokende oceaan van professionalistische decadentie.

GEMOTORISEERD PAARD. — Als een ruiter te paard, zo zit Bobby Turner, een motor-jockey van 38 jaar uit Pasadena, Californië op zijn Engelse Triumph machine en verbeterde tijdens oefenritten twee wereldrecords voor motoren n.l. voor Klasse A-40 kubieke inch machines reed hij de gemeten mijl met een snelheid van 129.245 per uur en voor Klasse C met een gemiddelde van 118.4 mijl per uur.

LIEVE BOKSER! — Hij is dan ook de kampioen van de tentoonstelling. Zijn naam is Bang Away uit Sirrah Crest en heeft de dankbare liefde opgewekt van Penny Harris, de dochter van zijn bazen, Dr en Mevr R. C. Harris. Hij verdiende deze beloning door de beste te zijn op de 75ste jaarlijkse tentoonstelling van de Westminster Kennel Club tentoonstelling te New York.

De sigaren van Winston Churchill sterven uit

Iedereen weet, dat Churchill heel grote en dikke sigaren rookt. Wel twintig per dag. Maar zelfs zijn grootste bewonderaars hebben geen idee, wat er allemaal achter Churchill en z'n sigaar zit. Hij rookt echte Havana's. En rond de Havana-sigaren is momenteel heel wat te doen. Ze zijn bijna aan het.... uitsterven.

Want Amerika is begonnen Cuba concurrentie aan te doen. De machine gaat er de minutieuze arbeid van nijvere handen vervangen. Ze maken even grote en dikke sigaren. Maar er zitten slechts enkele blaadjes Cubaanse tabak in. De rest, speciaal het hart, is Sumatra en Virginia. Elke Cubaan haalt er zijn neus verachtelijk voor op. Hij geeft zich er evenwel rekenschap van, met grote weemoed, dat ook hier de grootindustrie een oude en mooie traditie gaat vernietigen.

Het is intussen niet alleen de groot-industrie, die de ondergang van de echte Havana veroorzaakt. De rokers zelf zijn de oorzaak. Zij weten een werkelijk goede sigaar niet meer te waarderen en stellen zich met minderwaardig werk tevreden, dat wel op een Havana lijkt soms heel bedriegelijk, met cellophaan of zilverpapier en al, doch er feitelijk, althans voor een kenner, niets mee van doen heeft. Het zijn inmiddels ook de tijdsomstandigheden, het gebrek aan geld en het feit, dat dit allengs in heel andere kringen dan de traditionele terecht is gekomen, waardoor de koninklijke Havana in de knel raakt. Naar het schijnt, roken de nieuwe rijken bij voorkeur sigaretten.

Met dat al zette de Cubaanse sigarenindustrie in 1944 nog 180.000.000 sigaren om, welk indrukwekkende cijfer in 1949 gedaald was tot iets meer dan 21.000.000. Teneinde aan de concurrentie het hoofd te bieden, zal men op Cuba eveneens tot de machine moeten nemen en dan is de wereld weer een stuk oude romantiek kwijt.

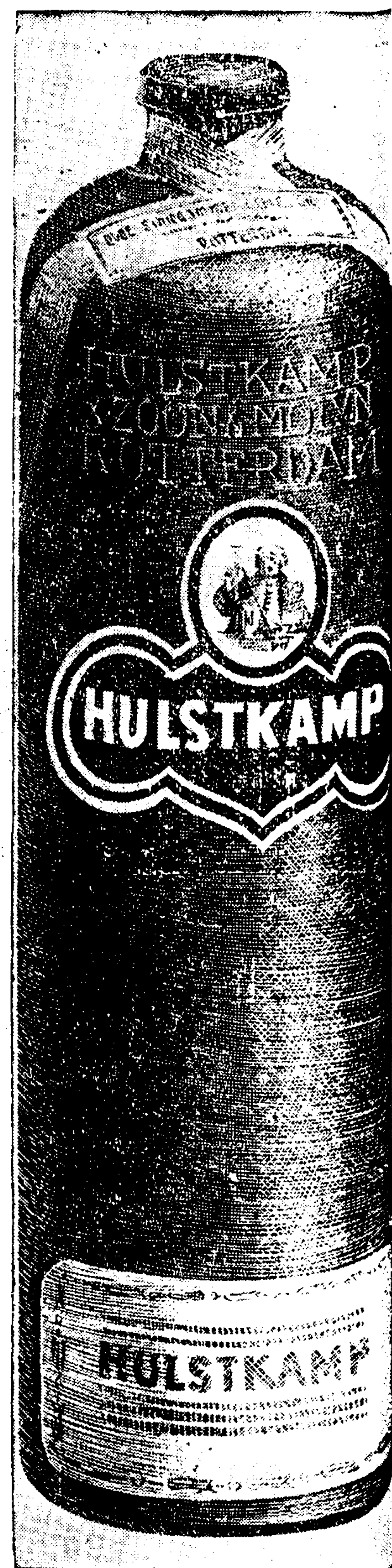
Het maken van een goede sigaar en dus zeer zeker van een echte Havana, vereist een kunstvaardige hand en uiterst gevoelige vingers. De handen van de „tabaquero", de sigarenmaker, moeten bovendien een bepaalde graad van vochtigheid bezitten. En de echte Havana ontstaat in een rustige sfeer, waarin geen machinegedruis weerklinkt, maar de geschoolde stem van een voorlezer, die met grote virtuoziteit zowel meesterwerken uit de wereldliteratuur voordraagt als de moderomans.

Een kunst op zich zelf, dit voorlezen. Er moet een bepaald rhythme in liggen, dat niet storend op het subtiele arbeidstempo van de „tabaquero's" werkt. Zij mogen ook niet uit hun geestelijk evenwicht worden gebracht door al te spannende of realistische scènes. Vandaar, dat altijd van te voren met de voorlezer overleg wordt gepleegd. Deze, na een nauwkeurig examen gekozen, komt geregeld met een programma op de proppen. Dit kan variëren van Don Quichote tot „Het Kapitaal" van Karl Marx. De „tabaqueros" doen een keuze en de voorlezer moet dan zelf bepalen in welke volgorde hij een en ander opdient. Hij werkt drie uur per dag, 's morgens twee maal 45 minuten en 's middags dito. Meer niet, want het is zijn taak, de „tabaqueros" tot topprestaties op te voeren en die houden ze net de hele dag vol. Hij fungeert dus als een soort versnelling.

Men kan op Cuba in een boekwinkel het een of andere nieuwe boek aangekondigd zien met de mededeling „Uitverkoren door de sigarenfabriek die en die". Het is een reclame, die het altijd doet. De gewoonte van het voorlezen berust op de overweging, dat de „tabaquero" het beste werkt, als zijn aandacht niet op de sigaar maar op heel iets anders gevestigd is. Ze is reeds eeuwenoud. Ook het voorlezen zal vermoedelijk binnen afzienbare tijd tot het verleden behoren. Men heeft het reeds met de radio geprobeerd. Het rhythme daarvan bleek evenwel storend te werken. Tot de meest gevraagde werken behoren Churchill's Memoires. Misschien wel, omdat hij een der laatste goede klanten is....

DE KLANT IS KONING — ook in een hotel te New York. Ook al is hij een aap en heet Bonzo. Het geld om een koninklijke klant te zijn verdient hij overvloedig, want hij is een filmster en een van de weinige, die er zich niet voor schaamt te erkennen, dat hij van de apen afstamt. Hij heeft kort geleden zijn film „Bedtijd voor Bonzo" voltooid en is nu op rondreis, om reclame voor zijn product te maken. Bonzo is erg trots op zijn stamboom, die, naar verluidt, ergens in Midden Afrika staat.

NIEUWS VAN OVERAL

Niet gearresteerd

Praag. — Volgens het Tsjechoslowaakse nieuwsbureau Cetека heeft premier Zapotocky Dinsdag op de zitting van de centrale raad der Tsjechoslowaakse vakbonden te Praag een overzicht gegeven van de ontwikkeling van de loonschalen sinds 1946. Hij zou dus niet gearresteerd zijn.

Tinaankoop gestopt

Washington. — De Amerikaanse regering heeft met ingang van gisteren alle nieuwe aankopen van tin voor strategische voorraadvorming stopgezet, zulks in overeenstemming met de aanbevelingen van de Senaatscommissie voor de militaire voorbereiding. Zij deelde mede, dat zij waarschijnlijk geen nieuwe aankopen zal verrichten zolang de tinprijs niet een redelijker peil bereikt.

Kwestie Kasjmir

Lake Success — De Pakistaanse minister van buitenlandse zaken, Zafroellah Khan, zeide in de Veiligheidsraad, die de kwestie Kasjmir behandelt, dat het grootste gedeelte van Kasjmirs bevolking met geweld in bedwang wordt gehouden door India dat zijn greep op Kasjmir niet zou willen doen verslappen doch de samenstelling van de bevolking van Kasjmir zou willen veranderen door Mohammedanen uit te drijven en Hindoes en Sikhs in te voeren.

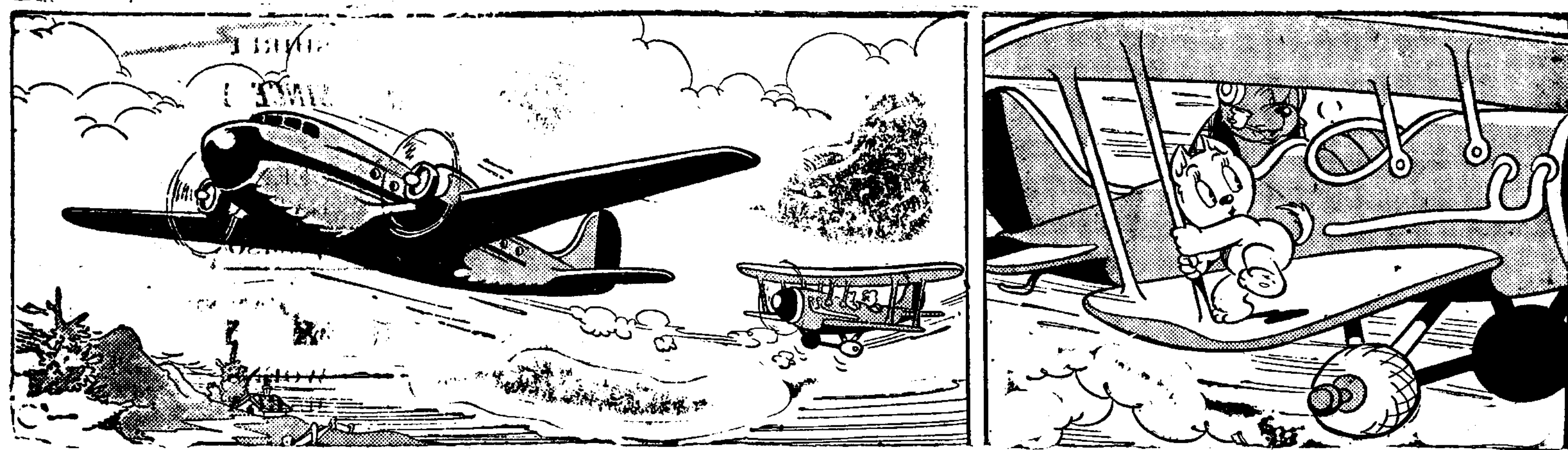
De zitting werd tot Vrijdag verdaagd.

ALS IK DE ZAAK WEL BESCHOUW — zegt Jackie, de Leeuw die met Harold Lloyd optreedt in de RKO Radio klucht, „Dolle Woensdag", vind ik dat mijn broeders en zusters in de wildernis zich zeer onbeheerst jegens de mensen gedragen hebben.

837

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Het grote vliegtuig verhief zich bedaard boven de wolken en esterde zich in de late zonnestralen, terwijl het met grote snelid naar het Zuid-Oosten vloog.

„Daar vliegen Uw aandelen, heer Ollie riep Tom Poes. „Als e er een klein schepje bovenop leggen, kunnen we ze inhalen!"

„En dan?" riep heer Ollie, die zijn koptelefoon opzij had geschoven om beter te kunnen horen.

„En dan.... eh.... ja, dan kunnen we ze terug halen!" antwoordde Tom Poes. Hij gaf meer gas en haalde langzaam maar ker het andere toestel in.

„Terughalen!" herhaalde heer Ollie peinzend. „Een heel goed an! Hm. Juist ja, terughalen, net wat ik ook al dacht! Hoe doen e dat, jonge vriend? Dat is nu de vraag!"

„Eén van ons moet overstappen op die machine!" riep Tom Poes. Hij had het oude kistje nu naast de grote machine gebracht en de vleugels liepen zowat in één lijn.

„Eh.... ik....ikkik z-zal oppop d-deze vliegtuig p-passen!" stelde heer Ollie voor. St-stap jij m-maar over, jonge vriend! Jij hebt j-jongere b-benen — als je begrijpt wat ik bedoel!"

Nu, er was geen tijd om tegen te spreken. Tom Poes schakelde de stuurinrichting van de achterbank in, zodat heer Bommel plotseling piloot werd, en stapte buiten boord op de onderste vleugel van het tweedekkertje.

„Hou-houd je vast!" piepte heer Ollie, angstig aan zijn hoogteroer trekkend. „L-laat l-los, Tom Poes! V-v-val niet!"

Open Brief

Aan den Hoogedelgestrengen eer Kwartsz

Gezaghebber van Aruba

Alhier

Met leedwezen hebben ondertekenden, verenigd in de R.K. rouwen Bond van San Nicolas, rnomen dat er opnieuw sprake van het oprichten van een z.g. amp van prostituées.

Reeds eenmaal hebben wij en et ons vele anderen, met klem eprotesteerd bij Z.E. den Gouverneur van de Nederlandse Antillen tegen het oprichten van en dergelijk kamp van ontucht ditmaal richten wij ons in deze brief tot U, Hoogedelgestrenge, om opnieuw dringend te protesteren tegen dit plan, ervan vertuigd dat U zeker Uw toestemming niet zult willen geven t iets wat een schandvlek betent voor Aruba.

Dit kamp zou komen te liggen op een korte afstand van bevolkingscentra, zeer dicht bij huizen van goede Arubaanse families met vele kinderen, die trachten deze kinderen een goede opvoeding te geven, waar deze kinderen bij voortduring dit inmoreel bedrijf onder ogen zouden moeten hebben.

Wat is toch de reden dat men en dergelijk kamp op deze aats wil oprichten?

Is het om de exploitanten in un geldlonend bedrijf ter wille zijn, dat men dicht bij de bewoonde centra wil blijven? Is et welzijn van onze eigen Arubaanse families niet van groter elang, die daar al vele jaren ustig en decent hebben gewoond? Is het om op deze wijze e bestaande gelegenheden el Dia en Hollywood op te en?

Dan heeft het treurige eeld van Curaçao ons wel ond hoe weinig men daari aagd is, zodat men slechts preken van een officiële ui ing van de publieke ontucht.

Zullen buitenlandse Exploitanten Aruba dwingen Curaçao e volgen, waarin het zo'n minerwaardig voorbeeld geeft.

Met de verschuldigde eerbied rengen wij U onder het oog dat, aar wij menen, het verschaffen an de gelegenheid tot ontucht trafbaar is bij de wet en zijn er aarom van overtuigd, dat U, Hoogedelgestrenge, nooit het van U verlangde verlof zult verlenen.

Ons, Arubaanse vrouwen en Moeders gaat deze zaak zeer ter harte, het is zeker ons plan, indien van bepaalde zijde, men niet ophoudt pressie op U uit te oefenen, aan dit schandelijk bedrijf de grootst mogelijke bekendheid te geven, zodat wij mogen gesteund worden door allen, ook in Nederland, die Christelijke principe en fatsoen in ere houden. Indien nodig zullen wij ons wenden tot H.M. de Koningin, zelf een Vrouw van diepe Christelijke beginselen en Moeder van vier meisjes, opdat de wet in deze bij ons moge worden gehandhaafd.

Hiermede hebben ondergetekenden hun grieven aan U, HoogEdelgestrenge, kenbaar gemaakt en verzoeken U dringend Uw medewerking wel te willen verlenen, van het kwaad voor Aruba alsnog te willen keren.

Pres. R.K. Vrouwenbond San Nicolas,

M. Chong-Croes

Pres. Unitas Oranjestad.

Angela Pieters

Pres. E. K. San Nicolas

J. F. Emers

Aruba, 12 Maart 1951.

SPORT

P.S.V. TOURNOOI

Hedenavond wordt het PSV tournooi voortgezet met de ontmoeting Sithoc — Veendam.

Wanneer men deze twee namen leest, dan weet men genoeg, ze spreken voor zich zelf. Dan weet men dat er twee ploegen in het veld komen die elkaar niets gunnen, geen overwinning, geen gelijkspel, zelfs geen ingooi.

In de laatste competitie moest Veendam eenmaal op de knieën voor Sithoc terwijl ze in de tweede ronde Crips en zijn mannen wisten te weerstaan. Of Veendam thans in staat zal zijn de roodbaasjes te laten struikelen menen we te moeten betwijfelen en dan denken we aan de 6—1 nederlaag van enkele weken terug tegen SUBT. Mogelijk dat ze uit die nederlaag de kracht weten te putten het publiek te laten zien dat het toen een vergissing geweest is. Als het zo is dan is het niet uitgesloten dat Sithoc een slibbertje maakt. Onder leiding van een scheidsrechter die op de juiste wijze de ploegen in toom weet te houden, kan men rekenen op een pracht van een wedstrijd.

NAAR OPHELDERING.

Gisteravond werd op de CVB vergadering tal van vraagstukken, die gerezen zijn m.b.t. de Panamese Spelen en de moeilijkheden, die daarna ontstonden, besproken. Besloten werd dat de voorzitter van de CVB, mr L. A. L. Weeber de vergadering verzocht hem carte-blanche te geven, opdat hij met bekwame spoed contact kan opnemen met de diverse instanties en sportlanden, teneinde bepaalde onaangename indrukken, die deze landen zouden hebben gekregen en die ontstaan zijn door het mankeren van volledige kennis van zaken en standpunten, weg te wissen. Wij hopen en vertrouwen, dat deze missie zal slagen.

Over de gerezen moeilijkheden zullen wij verder niet uitwijden. Wellicht dat het Bestuur van de CVB te zijner tijd zou kunnen besluiten een communiqué samen te stellen, waarin opening van zaken wordt gegeven. Daar houden wij het voorlopig op.

WEST-INDISCHE SCHAAKBOND.

Veel spanning kenmerkte de wedstrijd Dr Max Euwe I — Curaçao II, afgelopen Maandag verspeeld.

Opmerkelijke prestaties werden niet geleverd, of het moest de krachtige eindspurt van Curaçao II zijn, dat na 4½ — 1½ te hebben achtergestaan, zo waar de kans had gelijkspel uit het vuur te slepen. Evenwel ondoordacht spel, wij denken in dit geval aan De Mes, die op het laatste moment zijn winstpunt in rook zag vervliegen, was de oorzaak, dat de balans naar Dr Max Euwe I met 6—4 doorsloeg.

Tennis

Amsterdam. — In de finale heren enkelspel van de nationale tenniskampioenschappen voor oefenmeesters won de Hagenaar Joop Demos met 1—6, 6—3, 7—5 van de Amsterdammer Henk Hemmes. In het dubbelspel behaalde Joop en Dick Demos de titel met een 6—4, 8—6, 9—7 overwinning op de Hilversummer Mulder en Henk Hemmes.

Voetballen

's-Gravenhage. — Het Zwaluwen-elftal voor de voetbalwedstrijd tegen de Rode Duivels op Woensdag 14 Maart in het Feyenoordstadion te Rotterdam is als volgt gewijzigd: doel: Van Raalte (Blauw Wit), achter: Van Rheenen (RCH) en Odenthal (Haarlem); midden: Klaassens (VVV), Moring (Enschedé) en Dijkgraaf (AGOVV); vóór: Janus van der Gijp (Emma), Snoek (Eindhoven), Van der Weerd (Wageningen), Quaadvliet (BVV) en Groeneveld (Haarlem).

Fusie

's-Gravenhage. — De sportbladen „Sport" en „Sportwereld" hebben een fusie aangedaan en verschijnen 19 Maart onder gezamenlijke redactie onder de naam van „Sport en Sportwereld".

IJshockey

Parijs. — Tijdens de wereldkampioenschappen ijshockey te Parijs won Nederland in groep B met 5—2 van Zuid-Slavië. De tussenscores waren: 0—0, 4—1, 1—1. Vooral in de tweede periode was het een goede wedstrijd van de Nederlanders met fraaie doelpunten van Loek, Vaal, Feenstra en Klein. Toch waren de Nederlanders nog niet in hun allerbeste vorm.

In dezelfde groep won Oostenrijk met 5—3 van België.

In groep A won Zwitserland met 7—1 van Engeland en de Verenigde Staten met 5—4 van Finland.

LAATSTE NIEUWS

's-Gravenhage. — Verschillende vooraanstaande Nederlandse bladen juichen de suggesties in de pers toe van de mogelijke benoeming van Ir L. A. H. Peters, de gouverneur van de Nederlandse Antillen sinds Juni 1948, tot minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen. Zij wijzen er op, dat hij katholiek is, zodat zijn benoeming de verhouding zou completeren van zes katholieken, vijf socialisten, twee Christelijk-Historischen en twee liberalen in de nieuwe regering.

„Het Vrije Volk" (soc.) voegt hier aan toe, dat gouverneur Peters vermoedelijk zal worden bijgestaan door de heer L. Goetzen als staatssecretaris, die goed op de hoogte is van de Indonesische aangelegenheden en die tot dusver minister zonder portefeuille in dit kabinet is geweest. „De Telegraaf" kenschetst ir Peters als een „zeer krachtig en bekwaam figuur". Het blad merkt evenwel op, dat de heer Peters in ieder geval enkele weken zal nodig hebben om de huidige zaken af te doen en dat het ministerie daarom vermoedelijk voorlopig zal worden waargenomen door een van de andere ministers.

Ir. L. A. H. Peters aangezocht voor portefeuille van Minuor

's-Gravenhage. — Hedenavond is door de informateur meegedeeld, dat vier partijen accoord zijn gegaan met het door hem voorgestelde kabinet. Dit betekent dus, dat de kabinetscrisis, die morgen de 8ste week ingaat, wellicht morgen ook tot het verleden zal behoren.

Prof. Romme is hedenavond naar het Paleis Soestdijk vertrokken teneinde verslag uit te brengen. Men verwacht, dat hij reeds hedenavond tot formateur zal benoemd worden en dat morgen het kabinet, waarin hij zelf niet zal zitten, bekend gemaakt zal worden. Men mag aannemen, dat het kabinet er als volgt zal uitzien:

Drees, premier, Teulings, vice-premier en minister zonder portefeuille, Lieftinck, financiën, Stikker, buitenlandse zaken, Rutten, onderwijs, ir C. Staf oorlog, mr Mulderije (CHU) justitie, Mansholt landbouw, H. Wemmers (partijloos) verkeer en waterstaat, ir Peters (nog onzeker) MINOUR, Van den Brink, economische zaken, prof. Albregts, minister zonder portefeuille, speciaal voor productieverhoging, Joekes, sociale zaken, Maarseveen, binnenlandse zaken, In 't Veld, wederopbouw en volkshuisvesting.

Dus zes leden van de K.V.P., vijf socialisten, twee christelijkhistorischen, één van de V.V.D. en één partijloze met liberale kleur.

Zaterdag voor de Tweede Kamer

's-Gravenhage. — Prof. mr C. P.M. Romme, die gisteravond als kabinetsformateur is aangewezen, zal hedenmiddag het nieuwe kabinet officieel bekend maken. De samenstelling van het kabinet is zoals gisteren werd gemeld.

De voorzitter van de Tweede Kamer is voornemens de Kamerleden Zaterdag 17 Maart bijeen te roepen. De voorzitter zal dan voorstellen de Regering gelegenheid te geven een verklaring af te leggen. Hij zal voorts voorstellen de beraadslagingen Maandag aan te vangen.

Terug uit Korea

's-Gravenhage. — Nadat twee kleine groepen gewonde Nederlandse soldaten in Korea per vliegtuig werden overgebracht, werd alhier officieel bekendgemaakt, dat meer van dergelijke groepen regelmatig, dank zij de samenwerking met de Britse luchtmacht, zullen worden overgevlogen. De gewonden worden met een Brits vliegtuig uit Tokio naar Londen overgebracht, waar zij gedurende 48 uur ter observatie in een ziekenhuis kunnen blijven. Vervolgens worden zij per Nederlands militair vliegtuig naar Nederland gevlogen en onmiddellijk naar een militair hospitaal overgebracht.

Oefening Crescendo

Ede. — Hedenochtend vroeg is oefening „Crescendo", waaraan 6.200 man Nederlandse troepen deelnemen, begonnen, toen de manschappen in hun van te voren onbekende kwartieren hun intrek namen in afwachting van orders om „aan te vallen". Er zijn twee legers, het „rode" en het „blauwe", die zullen worden ondersteund door Meteors, Spitfires, Lockheeds en Dakota's van de Nederlandse luchtstrijdkrachten. De manschappen, die aan de oefening deelnemen, zijn van de tweede lichting 1949, die thans hun oefening voltooien, en zullen een uitgebreide operatie uitvoeren, waarbij scherp wordt gebruikt. De oefening zal Vrijdagmiddag eindigen met een parade en de officiële overdracht aan het Nederlandse leger van de Canadese wapenen en uitrusting.

MARGARINE GERANTSOENEERD

's-Gravenhage. — Officieel werd hier bekendgemaakt, dat de fabrikanten van magarine en spijsvetten per week niet meer mogen leveren dan de gemiddelde wekelijkse hoeveelheid, die zij tussen 7 en 28 Januari leverden. Het departement van landbouw, visserij en voedselvoorziening zeide, dat deze maatregel genomen was om een eind te maken aan het speculatieve hamsteren, zonder de normale leveringen in de war te sturen. Soortgelijke controle is ook toegepast op de levering van tarwe, bloem en griesmeel.

SURINAME

Begrotings-overschot

Paramaribo. — De landsbegroting van 1949 heeft een overschot gelaten van ƒ 1.937.177. Dit blijkt uit het ontwerp tot regularisatie der begroting. De uitgaven bedroegen namelijk ƒ 26.262.412, de inkomsten beliepen ƒ 28.199.589.

Rijstexpert

Paramaribo. — De uitvoer van 200 ton rijst naar Venezuela is om redenen van voorzichtigheid uitgesteld. De aanvoer op de binnenlandse markt is van dien aard, dat er tignatie zou kunnen ontstaan. In Nickerie is namelijk nog niet voldoende padi ten verkoop aangeboden. Nickerie's laatste oogst zou volgens deskundige cijfers groter zijn dan de vorige oogst. Van de laatste oogst is er tot dusver nog geen 8 millioen kg. op de markt gekomen, terwijl de vorige oogst 11 millioen kg. opleverde. In de andere districten zijn er geen noemenswaardige voorraden meer. Om deze redenen is de uitvoer van 200 ton rijst naar Venezuela voorlopig aangehouden.

AGENDA

WEST-END: „Devil's henchmen" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Under the Tonto Rim" 19 uur; „Since you went away" 21 uur.

ROXY: „Tarzan and the Slave Girl" 19 uur; „Jassy" 21 uur.

RIFSTADION: P.S.V.-tournooi-wedstrijd: Veendam 1 — Sithoc 1 20.00 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Excelsior,** Herenstraat 4, tel. 2004 en **Botica Central,** Bredestraat 45 (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: **J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).**

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: **Zuster Mestrom,** Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Tipico Moderno; 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.12 Muziek; 19.15 Causerie; 19.23 Het Utrechts Stedelijk Orkest; 19.50 Nederlandse Kroniek; 20.05 **West-Indisch programma** met Caraibisch commentaar en Curaçao en Suriname in de muziek; 20.25 „Festivalia"; 20.45 Dr M. C. A. Klinkenbergh; 20.53 Avondgebed; 20.57 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Lotex; 18.15 The Voice of America; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Klassiek Concert; 20.40 C.C.S. spreekt; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur J. Kokshoorn, tel. 2038.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, tel. 2351—2141, Hot. NP; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling: Th. G. Boot, JD Binnenweg 10, tel. 4321.

C.S.M.

Rederij: P. J .Hesper, tel. 2710.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 en 23.00 — 08.00 uur J. H. Allebe, tel. 20

Dok Afdeling: J. Grasman, tel. 2228.

Ons feuilleton

13 en één

„Maak open dat valies!" gelastte Savoy. „En als het verdwenen sieraad van Mr Domino, de Bloem des Hemels, zich niet in dat valies bevindt, ben ik de dwaas, waarvoor Gateway mij aanziet. Maak open dat valies. Ik heb er zo'n idee van, dat er nog meer interessante dingen in zitten!"

„Je bent gek, man!" hijgde Gateway.

„Ja, natuurlijk", riep Parks uit. „Die man is waanzinnig!"

Met een uitdrukking van grote afkeer op zijn gelaat wendde Savoy zich van Parks af en richtte zich tot de anderen.

„Juist in het feit, dat een misdaad in alle bijzonderheden is voorbereid en overdacht ligt het zaad van de onvermijdelijke ontdekking! Parks wist al maanden geleden, dat Thraff Willcyzinski zich hier in huis verborgen hield. De mogelijkheid is zelfs niet uitgesloten, dat hij een onderhoud met de man heeft gehad, hem beter heeft leren kennen dan wie ook en zekere eigenaardigheden bij hem heeft opgemerkt. Hij wist, dat de man nog altijd aan het zoeken was naar de verdwenen opaal; met de bedoeling de arme kerel in onze handen te spelen, liet hij een handvol imitatie opalen vervaardigen; die stenen strooide hij op de trap, die van Willcyzinski's schuilplaats naar de geheime deur in Domino's kamer voerde; hij rekende er op, dat Willcyzinski de opalen zou zien en het spoor zou volgen tot in de enige kamer van het hele huis, die naar hij wist, dag en nacht door ons werd bewaakt.

En al die tijd rekende hij er op, dat hij de schuld zou kunnen schuiven op de schouders van de krankzinnige. Maar tevens zag hij in, dat alles verkeerd zou kunnen lopen; dat hem een spaak in het wiel zou kunnen worden gestoken door de dood van de krankzinnige of iets dergelijks. En daar hij helemaal geen risico wilde lopen, zorgde hij ervoor, dat ook Andregg in een verdacht licht kwam te staan. Daarom maakte hij Andregg bijna waanzinnig. Hij had beloofd cocaïne voor hem mee te brengen uit San Francisco en liet hem er vreselijk lang op wachten. En zelfs toen hij hier gearriveerd was, gaf hij hem het vergift nog niet. Toen wij de kamer binnendrongen, waar de moord gepleegd werd, was Andreg een abnormaal mens. Hij zag een buisje met cocaïne op de vloer liggen en raapte het vlug op. En hij maakte er een geheim van, zoals elke cocaïneslaaf zal doen. Met het gevolg, dat wij in de verleiding werden gebracht een vreselijke blunder te maken!

Vooruit beraamd? Maanden, misschien wel jaren van te voren! Misschien, toen hij dit huis gekocht had en de geheime gangen ontdekte. Misschien ook, toen hij wist, dat hij de schuld zou kunnen schuiven op de schouders van de krankzinnige. In elk geval maakte hij zijn plannen voor Mei van dit jaar. Dat vertelde mij dat gastenboek! Want hoewel hij het boek al langer dan vier jaar in zijn bezit had, voerde hij pas in dit voorjaar het systeem van zijn voorganger weer in. Parks was een meester in details; hem ontging niets; van alle kleine bijzonderheden maakte hij gebruik om Andregg in een verkeerd daglicht te plaatsen — en Andregg was tenslotte nog maar iemand, die in de plaats geschoven zou moeten worden van de man, op wiens schouders hij de schuld wilde laten vallen. Wanneer men een man met een mes in zijn hart op de grond vindt liggen, neemt men aan, dat hij dood is! Welk mens zal, als hij het heft van een groot mes uit een met een bebloede pyama bedekte borst naar buiten ziet steken, vragen: Zit er wel een lemmet aan dat heft?"

En toen Andregg, wiens zenuwen gebroken waren door het lange wachten op zijn cocaïne Parks daar op de grond zag liggen en een soort van onderzoek instelde, lag zijn uitspraak natuurlijk voor de hand. Temeer, daar Parks' pols boven op zijn borst lag en de andere onder zijn lichaam. Wat eenvoudig moet het geweest zijn om de bovenarm af te binden met een elastiekje, dat door de mouw van de pyama aan het oog werd onttrokken.

Hoe gemakkelijk moet het geweest zijn een duplicaat te bemachtigen van het jachtmes en dat op de plaats van de misdaad achter te laten, zodat niemand enige reden zou hebben om zich af te vragen: „Zat er wel een lemmet aan dat heft?" Hoe gemakkelijk kon dat lemmetloze heft met een sterke elastieke band om de borst bevestigd worden. Wat was eenvoudiger dan zichzelf een onbeduidende wonde toebrengen met de punt van een mes en wat handig van die man om zich buiten schot te houden, totdat de wond genezen was, zodat wij nooit zouden kunnen vaststellen hoe diep de wond was geweest! Wie kon nu nog vaststellen, welke inwendige organen door het staal waren getroffen?

Hoe gemakkelijk om die gereedschappen en die scharnieren te verbergen in het valies van de man, die in de plaats van de krankzinnige zou moeten treden, als Thraff Willcyzinski op de een of andere onvoorziene manier niet als de schuldige zou kunnen worden beschouwd."

Scharnieren?" riep Gateway uit. „Wat bedoel je, dwaas?"

„Laufer-Hirth weet wat ik bedoel. Ik heb het hem vanmorgen laten zien. Men gaat op de drempel van de badkamer staan op de plaats, waar Parks gestaan heeft, toen hij met Dicks stond te praten! je zorgt er voor, dat je slachtoffer juist gaat zitten onder een zware balk van de zoldering; je geeft een ruk aan de post van de deur naast je en een gedeelte van de zware balk valt op scharnieren naar beneden, precies op het hoofd van je slachtoffer. Het is een oude truc in een nieuwe gedaante. En snijd nu dat valies open — want het zal wel op slot zijn — en daar zult ge de Bloem des Hemels vinden, die hij zich wilde toeëigenen.

Ik weet het zeker. Ik behoef nu niet meer te gissen. Ik heb de werking van het brein van die man zo nauwkeurig gevolgd, dat ik me geheel in zijn gedachten kan verplaatsen. Ik heb tot het laatste ogenblik gewacht, omdat ik wist, dat hij pas op het laatste moment, als hij zeker wist dat zijn geheim niet ontdekt zou worden, zekere voorwerpen in zijn valies zou bergen, die voor hem van grote waarde waren. Er zullen voorwerpen bij zijn, die hij voor altijd heeft willen bewaren en anderen, die hij op een goede dag zou hebben toevertrouwd aan de schoot van de een of andere snelstromende rivier. En nu zal ik jou vertellen wat ik denk van dat millioen dollar, Gateway. Dat geld werd nooit opgeborgen in de safe; het bleef rustig in de zak van Mainwaring. Parks! Hij heeft een pakje met krantenpapier in de safe gelegd en dat werd natuurlijk aan flarden gescheurd. Het millioen stelde hij niet aan dat gevaar bloot."

„Jij gek!" gilde Parks.

Maar Dicks en Gateway hadden zich op hem geworpen.